

ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘΜΟΣ 44

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουνίου 1910

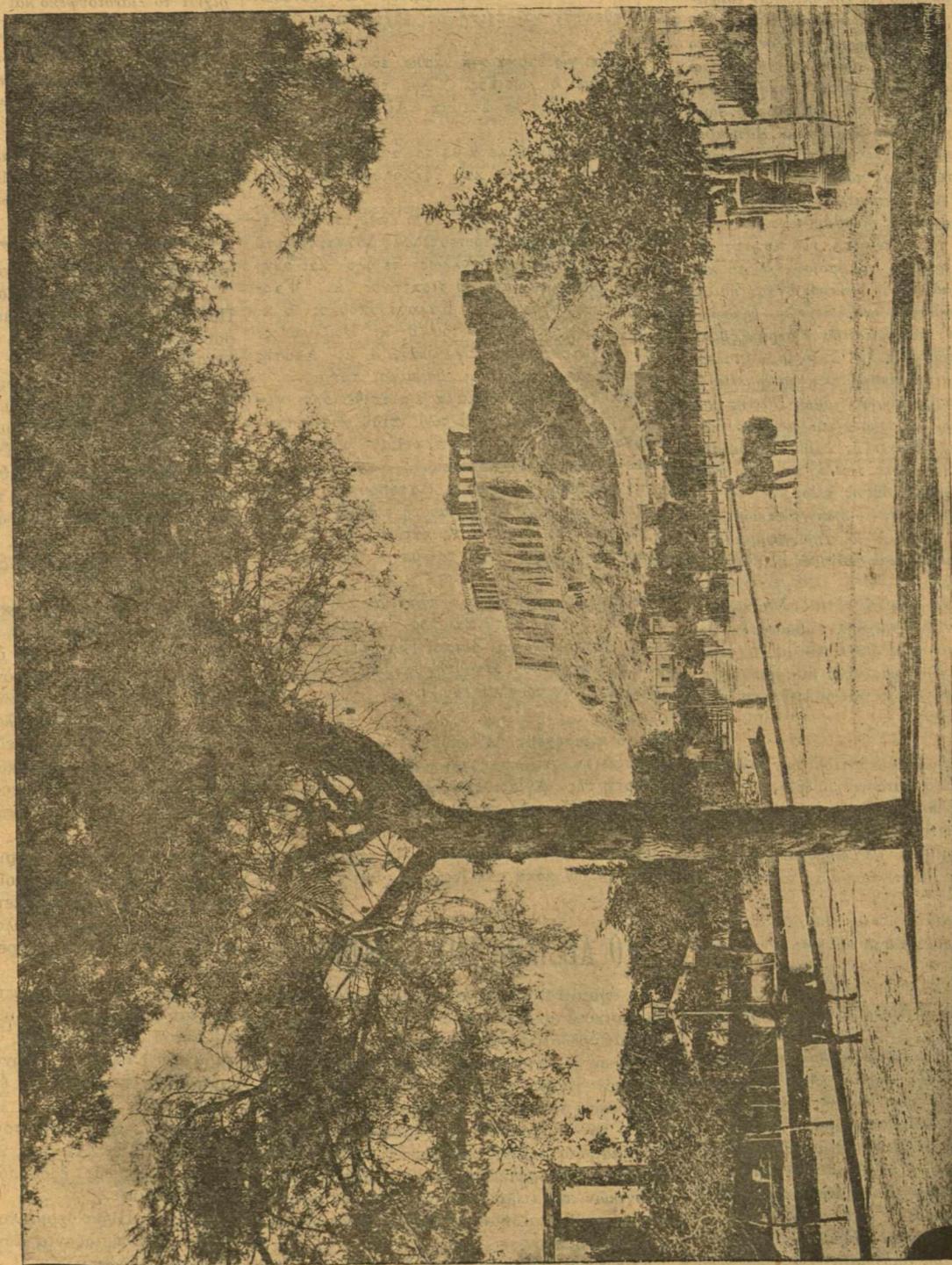
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Γραφεία: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΜΑΣ

Ἡ ὀρεινότερα ἄποψις τῆς Ἀκροπόλεως

“ΔΑΦΝΗ”
ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδύμεια αίτησις προς έγγραφην συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐτησίᾳ	5
Ἑξαμηνίᾳ	3
Ἐξωτερικῶν	8
Ἀμερικῆς	3
Ρωσσίας	3

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν καὶ λήγουσιν οἷανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις Δεπ. 20 ὁ στίχος
Καταχωρ. Τραπεζῶν καὶ Ἐταρειῶν Δ. 70

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωρίζονται δωρεάν, μετὰ τὴν σειρὰν τῶν, ἀν' ἐγκριθῶσιν, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος τοῦ φύλλου.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὄφρα ἀπαραίτητος. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ
 (Ἐντυπώσεις καὶ ἀκέρειαι)

ὑπὸ τὴν ἐπιθρητικὴν ὄψιν ἑντυπώσεων τὰς ὁποίας ἀπεκόμισα ἐν Τυράβῳ καὶ τῆς ὁποίας κατὰ τὸ ἐρικρινὸν ἀνεκοίμισα ἡμῖν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, ἐφθάσα εἰς Λάρισσαν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ πλατεία τῆς, ἦτο ὑπερπλήρης κόσμου καὶ αἱ καλλοναὶ τῆς ἡμιλλῶντος εἰς τὴν ἐπίδειξιν ἀμφιθεῶν καὶ χαρίτων. Τὰς ἐκ τῆς πλατείας ἐντυπώσεις μου θέλω γράψαι εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ὅσον τὸ δυνατόν πληρῶς φροντίζων ὥστε νὰ μὴ παραλείπω καμίαν ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην παρεσθεισῶν εἰς τὴν πλατείαν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, τῶν ὁποίων ἡ ἀριστοκρατικὴ καὶ τελεία Ἀθηναϊκὴ χάρις μοῦ ἀπῆγε τοιαύτας ἐντυπώσεις καὶ μοι ἐγένετο ὅταν ἐφθάσα εἰς τὴν πλατείαν κατάσκοπος ἐκ τῆς διώρου ἀμαξοδρομίας, διενθύνθη προτίστως εἰς τὸ Στέμμα, ἕνα πρῶτος τάξις ἐσοδοῦντος, κάθισθι τοῦ ὁποίου ἔχει τὸ καντοπωλεῖον τοῦ ἡ μῆλλον τὸ κέντρον συνατήσεως ὄλων τῶν φιλολογοῦντων, καλλιτεχνῶν, ἑρασιτεχνῶν, χαρτιολογῶν, ποδηλατιστῶν, μερακλήδων, ἀνωτάκων, μαθητῶν κλπ., ὁ Στέργιος Μπαλαδόρος, ἕνας μικρομέγας ἄνθρωπος, φαινομενικῶς μὲν εἰκοσαετής ἐστὶ, πράγματι δὲμος 30ετής καὶ ἄνω, μετὰ μινὸν γέρον, μετὰ γούστο καλλιτεχνικῶ, κἀποτοχῆς τῆς μουσικῆς, ἀμανετῆς καλῶς, ποδηλατιστῆς θαυμάσιος, νοικοκύρης τέλειος καὶ πρὸ πάντων ἕξοχος καὶ πρῶτος τάξις φίλος.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν εἰς τὸ καντοπωλεῖον ἕνας νέος 17—18 ἐτῶν, ξανθὸς μετὰ πηλίκιον μαθητῶν, καλῶς ἑξωτερικῶς καὶ φαινομενικῶς τοῦλάχιστον εὐκαταστάτος.

— Μοῦ δίδεις ἕνα πακέτο, εἶπεν ἀθῶνως·
 Τὸ ἐπῆρε, ἄναγε ἕνα τοιγάρο, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ιδιότητά του καὶ ὁδοι οἰκτιρῶν με βλέποντα αὐτὸν περιεργῶς διὰ τὴν θρασύτητά του, μοῦ λέγει·
 — Ἐγὼ κατινίω γὰρ νὰ κάνω ἐντύπωσι, εἶπαι μόνον γὰρ τὸν κόσμο.

— Ἐμενα ἄναδος!...
 Ἐπειτα ἤρχισεν χειρονομίᾳ, περῶν, ἐμπαίζων τοὺς πάντας, ζητῶν νὰ καταστρέψῃ πᾶν διὰ ἐθρῖσμο τοῦ αὐτοῦ, ἐκθῆλον δὲ τὰς νευρικές του ιδιότητες, ἀνεκταίστερος τὸ ἑξωτερικὸν τοῦ πακέτου του δὲ ἔτερον κινῶν με ζωηρότερα χρώματα καὶ ἀπῆλθε ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτιω του μίαν τολήπην κειμένην.

— Πῶς λέγεται αὐτὸς ὁ νέος ἐρωτῶ·
 — Ριζόπουλος, μοῦ ἀπαντᾷ κῆλος ἐκ τῶν ἐκεῖ παρερισκομένων.

— Καὶ εἶπαι πατέρα·
 — Ναι ἀλλ' εἶναι δυστυχῆς ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ παιδοῦ.

Ἡ τοιαύτη γνωριμία μὲ προδιέθεσε κακῶς ἐναντίον τῶν νέων τῆς Λαρίσης καὶ ἐσπερε νὰ γνωρίσω ἔπειτα τινὰς ὄλους διαφόρους τοῦ προηγουμένου διὰ νὰ μὴ ἀλλῶσω γνώμην.

Καὶ ὄντως ἡ ἀγὴ ψυχὴ καὶ τὰ αἰδαίρια αἰσθηματὰ ἐνός νέου Ἀσάδην, υἱοῦ τοῦ ἐκεῖ λατροῦ, ἡ χάρις ἐνός νέου Ἰπποκρ. Κουτοῖνα ἡ ἐφῆρα ἐνός μικροκομποῦ γίγαντος Ἀχ. Ὁρολογοποιῦ καὶ ἡ ἐγένεια ἐνός ἀθλητοῦ Βρακίδου, ὁ ὁποῖος λαμβάνει καὶ ἰδιαιτέρα μαθητικά ἐντοια εἰς γνωστὸν Λαριανὸν παιχρῖδι, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει τὸ μάστορα, ἀλλὰ δὲν τὰ καταφέρει, ὅλα αὐτὰ μὲ ἔμαθα, ὅστε νὰ σχηματίσω πεποιθῆσι διὰ μόνον ὁ νέος Ριζόπουλος ἀποτελεῖ ἑξάρουσι.

Ἀνὰ τὴν πόλιν

Ἀπὸς ἑξεκουράσθηκα ἀρκετὰ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων νέων περιήλθον τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς Λαρίσης ὁ Δῆμαρχος τῆς ὁποίας κ. Ἀστεριάδης ἐφιλοτιμήθη νὰ τοὺς καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν. . . ἀπορίστους. Καθό-

σον δυστυχῶς πανταχόθεν ἄγνωστον διατι, δὲν ἀκούει τις ἄλλο τι ἢ παράπονα κατὰ τοῦ ἀγμῶρου.

Ἐπεσκέσθη τὰς διαφόρους φυσικὰς καλλονὰς τῆς, εἶδα τὸ Ἀλικιᾶ, τὸ φρούριον, τὸ Τζαμί, τὸ Ἀρτάκιον, τοὺς στρατώνας, τὰ μαγευτικὰ Τοπεῖα, τὰς ἐξοχὰς τῆς, ὅλα, ὅλα, ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ με κάμωσι νὰ φύγω ἐκείθεν με τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων. Καθ' ὅσον συναντήσαμεν ἕνα χωρικὸν ἐκ Καζακλά, ἀπλοῦν ἀνθρωπάκον, τὸν ὁποῖον εἰς ἐκ τῶν συνοδῶν μου ἠθέλησε νὰ πεῖται ὅτι ἐγγόμεθα ἐκ Καζακλά.

— Καὶ γὰρ ἔργα γὰρ νῆσθαι ἐδῶ νὰ βρῶ γούμια λέγει ὁ χωρικός. Ἄν τὸ ἤξερα πῶς θάβροστατε, δὲν θὰ ἔβρουγα. Αἱ τί νὰ γείνη ἄλλη φορὰ.

Ἐγγελάσαμεν ἀρκετὰ μετὰ τὸ ἀκούειν εὐφυολόγημα τοῦ χωρικοῦ καὶ ἐξήκολούθησαμεν τὴν περιόδιον μας.

Ὅσο ἐπρωχουρούσαμεν τότε περισσώτερον ἐσυνειθίζα καὶ τότε περισσώτερον Ἀθηναϊκῆ μοῦ ἐφαίνετο ἡ Λάριστα. Ἄλλως τε ὄλο καὶ ἀθηναϊκὰ φαινομενικῶς. Ὁ στρατηγὸς κ. Φαρρορόδμος, ὁ λογαγὸς κ. Καλομερούπουλος, ὁ κ. Σκουρὸς μετὰ τὴν κυρίαν του, ὁ κ. Βούλγαρης, ὁ κ. Ζωγράφος, ὁ κ. Σηλλῆμα, ὁ κ. Χρύσιος καὶ τὸσοι ἄλλοι γνωστοὶ ἀθηναϊκοὶ τύποι.

Ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἕκαστα μὲν ἐπιθεώρησι γενικῆ τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν κατέφυγα καὶ αὐθὶς εἰς τὴν πλατείαν περὶ τὴν ὁποῖαν σωρεία ὄλων κατενεύον.

Τὸ τῆς Θεμίδος τοῦ Α. Δατοπούλου, τὸ τοῦ Δ. Πάλλου, τοῦ Ι. Κυριακοῦ κἀποθὶ τῆς Λεσχῆς, τοῦ Ἀθ. Καραντιτῆ κἀποθὶ τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Στέμματος καὶ τὸ μέγα ζυθοπωλεῖον Μπουσινιώτη.

Ἐπρωχούρησα πρὸς τὴν πλατείαν καὶ πρὸ τοῦ κάλλους τῶν ἐν αὐτῇ καὶ πρὸ τῆς χάριτος τῶν ἄβρων δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων ἕξινα ἄναυδος καὶ ἔστην πρὸς στιγμὴν θαυμάζων τὸν σαρφετὸν ἐκεῖνον τῶν καλλονῶν.

Τῆς Δς.
Εἰς τὸ προσεχές: Αἱ ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν πλατείαν. Αἱ καλλοναὶ τῆς Λαρίσης. Ἡ ἔσορτὶς τῆς Ἁγίας Μαρίας. Μία νύχτα στὸ Καρκαχόζην. Αἱ πρόσδοι τῆς Χαρισσῆς. Μετάβασις εἰς Βόλον. Ὁ Ἀκρισταῖκος καὶ οἱ Θεσσαλικὸι Σιδερόδρομοι. Τὰ παράπονα τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἐταρειῶν.

ΤΟ ΔΕΙΚΤΗΝ ΤΗΣ “ΔΑΦΝΗΣ”

Τὸ ἀγαθὸν τῆς “Δάφνης” σκουλικί, τὸ καὶ φρενήρικὸ ἀποκαλούμενον, ἔβλον νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ἀναγνώστας καὶ ἀνάγνωστριάς μας ἐπὶ διαφόρων γλωσσολογικῶν ζητημάτων καὶ φοβούμενον μήπως κουράσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς δημοσιεύσεως συνεχῶς ἀποσπασμάτων τοῦ ὄνειροκρίτου τῶν, ἀπεφασίωσα νὰ δημοσιεύσῃ ἐναλλάξ ἀποσπάσματα τούτων καὶ τῆς ἐπὶ τῆς βίβασι τῶν νεωτέρων φιλοσοφικῶν, φιλολογικῶν καὶ μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων συναχθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ, ὁτινος ἐναρξὶν ποιεῖται σήμερον.

ΑΓΚΥΡΑ. Σίδηρον ὑπὸ τῶν ἐπιπέδων εἰς τὸν θαλάσσιον πυθμένα καὶ μετατρεπόμενον εἰς μητροπόλιν τοῦ ἐπικόπου Ἀγκύρας, ὅπου ἀσφαλίζει τις τὰ ἐπιπέλα του.

ΑΚΤΙΣ. Κάθε γραμμὴ κινῆλου ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν, τὴν ὁποῖαν κίττουσιν οἱ ἀστέρες, οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ γυναικεῖοι ὀφθαλμοί.

ΑΛΟΓΟΝ. Πᾶν ζῷον στερούμενον λογικοῦ ὁ σκυλιῆς, ἡ ἀρκίς, ὁ ὄφις καὶ τὰ λοιπὰ, τῶν ὁποίων ἐπιβαίνοντες τινὲς σχηματίζουσι τὸ ἐπ-

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄρχισε, Μοῦσα, ἄρχισε τραγοῖδια τοῦ πολέμου, φανὸς στὸ κόσμῳ ἔξαρτα καὶ οὐ ἀνδρογυνῆα, ἀματωμένη πέταξε ἐπὶ πετρῶν ἀνέμου καὶ ἀπάνω εἰς τὸν Ὀλυμπο καὶ εἰς τὴν Ὀσσα στέκα Τραγοῦδα τῆς ἠγῆλας κορφῆς, τῆς τρυφεραῆς (βουδοῦλας, καὶ γέμισε τὰ στήθη σου μετὰ τὸ βουνοῦ ἄσπε, καὶ μετὰ τὸ παρῆλα κλέφτικα ἀπάνω στῆς ἄρκουλας ῥίχνη τοῦ λιανοτοῦφερο καὶ παίζει τὴ φλογερά

Ἐσώθησαν τὰ χόρατα καὶ ὁ πόλεμος πλάκωνε; παντοῦ φωνῆ καὶ μπουμπουρη, παντοῦ ἀποροπέλει, καὶ ἡ πατρίς μας τὸ σταθὶ στὸ γέρι τῆς φουγγῆται... σιγὰ σιγὰ ὁ διάλογος τοῦ ἔκαρε ντυφῆται.

Ἀρχίσαι με φέμιατα καὶ μετὰ τὸ ἐπὶ πειρῆσιν καὶ ἐφθάσαι σὲ ἄληθινὰ καὶ τρέχουσι πηλά... οἱ τόσοι λόγοι ἔβρουσαν κουλτορισμῶνα φειδῶ καὶ ἀσπαρῶντῶνα φρικτὰ οἱ στίχοι τοῦ Σιγάλα.

Γ. Σουρῆς

πικῶν τοῦ κράτους. Ὡς καὶ Ἰπποκρ.

ΑΛΥΣΣΙΑ. Σειρὰ ὀρέων ὀλίγων ἔξωθεν τῶν Πατρίων τὴν ὁποῖαν οἱ μὲν κοιμνεύμενον φέρονσιν ἐπὶ τῆς κοιλίας, οἱ δὲ κατάκλιον εἰς τὸν λαμῶν.

ΑΝΕΜΩΝΗ. Φυτόν, φυτόμενον ἐν Ἀθήναις παρῶσιν τοῦ Ναρκίσσου, καταστὲν περιφανὲς διὰ τὴν δηλητηριώδη ὁσμὴν αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐκδίδει ἀπαθὲς τοῦ μινος ἐγκυκλοπαιδικῶ.

ΒΗΜΑ. Περιπάτος ἰσθμικῶς τῶν στρατιωτῶν, ἀντικαταστήσας ἐπὶ τοῦ χριστιανισμοῦ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀναβαίνοντες φλυαροῦσιν οἱ βουλευταί.

ΒΟΥΛΗ. Θέλιος, εἰς αὐτὴν ὅτι θέλει ὁ εἰς δὲν τὸ θέλει ὁ ἄλλος.

ΒΩΛΟΣ. Συμπαγὲς πύκνωμα χύματος ἐντὸς τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, διὰ τοῦ ὁποῖου παίξουσιν οἱ παῖδες εἰς τὰς ὁδοὺς.

ΓΕΝΟΣ. Εἶνε ἀρσενικὸν θηλικὸν καὶ οὐδέτερον εἰς τὴν γρομμιατικῇ. Οἱ παραδιδόντες τοῦτο καλοῦνται διδάσκαλοι τοῦ γένους. Ὅταν εἶνε μικρὸν τὸ γένος καλεῖται γένειον.

ΓΛΩΣΣΑ. Τὸ θελικτικώτερον καὶ ὄβριστηκώτερον πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ. Κατὰ τοὺς μὲν ὀρειώτερά εἶνε ἡ γαλλικὴ, κατ' ἄλλους ὅμως ἡ κατινιστῆ.

ΔΗΜΟΣ. Ὅνομα ἀνδρικῶν ὄντος ἐκαλεῖτο ὁ ἦρωσ ποιημάτων τινος τοῦ Σ. Τριχοῦτη, ὅστις συνερχόμενος κατὰ τετραετίαν ἐκλέγει τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς συμβούλους, οἵτινες ὄς ἀνήκοντες εἰς τὸν δῆμον ἔσπερε νὰ λέγονται δήμιοι.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ. Οὗτω λέγεται ὅταν τὸ νερὸ χωρίζεται εἰς ὕδρογόνον ὀξυγόνον καὶ ἄζωτον, δι' αὐτοῦ δὲ οἱ ἔμποροι, ὅταν τὴν ἐπιτύχουσι παρὰ τοῦ Στέμματος, ἔχοντος τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον, ἐκποιοῦσι τὰ ἐν τοῖς καταστήμασι αὐτῶν εἶδη.

ΕΛΛΑΣ. Κακοδιορίκτων κρατίδιον, μέτριον ἔσοδοῦντος ἐν Ἀθήναις καὶ περιόδιον ἐκδοῦμενον δις τῆς ἑβδομάδος μετὰ χρωμάτων καὶ . . . ἄνευ.

ΕΣΤΙΑ. Πυρὰ θερμαίνουσα καὶ ζυθογονοῦσα πάντα τὰ πλησιάζοντα αὐτῇ, ἐκδίδεται κατ' ἐκάστην ἐν Ἀθήναις.

ΖΥΓΟΣ. Κοινὸς ζυγαρὰ—ισότης—ὑπ' αὐτὸν θέτουν οἱ βῶες τὸν λαμῶν τῶν ὄς καὶ οἱ νυμφεῖοι, καὶ ὁ ἦλιος κατὰ τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου, πλὴν τοῦ Ἑλλήνος, διότι δὲν ὑποφέρει αὐτὸν ὁ τράχηλος του.

ΖΩΝΗ. Ὑγειονομικὸν μέτρον, ὅπερ φέρουσιν οἱ βρακῆδες καὶ ἡ ὕδρῳγιος σφαῖρα.

ΗΡΑ. Ἡ σύζυγος τοῦ Διός, ἦτις πρέπει πάντοτε νὰ καθαρίζεται ἀπὸ τὸ σιτάρι.

Τὸ σκυλικί.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς Μωρᾶς Παρθένου καὶ τῆς ἀπαγῆς τῶν Σαρβίνων ἐπαίχθη προχθὲς διὰ πρῶτην φορὰν ἡ ἀμιόσφαιρα τοῦ κ. Τσοκοπούλου, ἦτις ἐπανεληφθῆ χθὲς, ἐπαναλαμβάνεται δὲ καὶ ἀπόψε. Τὸ ἔργον εἶναι αὐτόχρομα κακοηθέστατον καὶ δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἐνθ' ὁ συγγραφεὺς του τὸ παρουσιάζει ὡς ἑλληνικόν. Ἡ β' ἰδίως πράξις καὶ τὸ φινάλε εἰς ἄλλας ἐποχὰς θὰ ἐμαζήλαρῶντο ἀγρίως, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ κ. Τσοκοπούλος γράφει χρονολογήματα, διὰ τοῦτο κλπ. Ἡ ὑπόκρισις ἐκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν ἀρίστος, ἰδία ὁ κ. Φίρστ καὶ ἡ δις Κοτοπούλη ὑπῆρξαν ἀπαράμιλλοι, καθόσον ὁ συγγραφεὺς τοὺς εἶδεν μέρη ὑπερβολικὰ καὶ ἀφύσικα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ὑπέστησαν ἀρκετὴν πείσαν. Ὅσοδῆποτε ἡ ἐκ τοῦ ἔργου ἈΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ ἀκοιτηρίου ὑπῆρξεν ἑσθητικῆ διὰ τοὺς ἰατροὺς.

ΒΑΡΙΕΤΕ Μετὰ τὴν Μωρὰν Παρθένον ἐπαίχθη ὁ Ἔρωσ ἀρτυνεῖ, ὅστις ἐσημειώσεν ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ Ἀπόψε ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Ὁ Σαλιτιπάγκος ὑπὸ τοῦ θιάσου Ταβουλάρη, ὁ ὁποῖος προστοιμάζει τὴν Ἀρτοπολὶδα, τὸν Λουδοβίκον ΙΑ', τὴν ἐκδοίχσιν, τὴν καρδιαν τῆς Μάννας, τὴν ἀγάτην δίχως ἐκτίμησι, τὰ Μάτια τοῦ παπποῦ καὶ τοὺς προδιδομένους Κρήτας. Τὴν Κυριακὴν ἐπαίχθη ὁ Ὁθέλιος μετὰ προταγωνιστῆν τὸν παλαίμαχον κ. Ταβουλάρη. Ὁ θιάσος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κυριῶν Ἀ. Ἀκράτου, Ἀξαρηλῆ, Βλασσαπούλου, Δαμάσκου, Δημητριάδου, Παντοπούλου, Σαουράτου καὶ Χέλμου καὶ τῶν κ. κ. Δαμάσκου, Κύρου, Λαζαρίδου, Νάκου, Παπαστεφάνου, Παντοπούλου, Παρασσόπουλου, Σηροπούλου, Ταβουλάρη, Φαριεῖ, Χαντᾶ, Χαλκοῦνη, Χέλμυ, ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ Ἐκαμὲ προχθὲς ἐναρξὶν τῶν παραστάσεων τῆς μετὰ Σάνδαν τὴν Ἀτουγγάναν ὁ θιάσος τοῦ κ. Φωφᾶς Γεωργιάδου

GABRIELE D'ANNUNZIO

Ο ΘΕΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΚΑΚΗ

Τ' ἄσπρα κεφάλια ἔλαμπαν ἀπάνω στοὺς ὀρνίθους πάγκους. Τὸ λιβάνι ἐξαπλόνονταν σὲ καινὸς ἄσπρος. Ὑστερα νῆα μεταβολῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ἄρχεται πάλι ἡ βσιουεῖα τῶν σκιῶν. Βιολέττες στὴν ἁγία τράπεζα χάραινα μίαν ἐαρινὴν πνοή· καὶ ἡ διπλὴ αὐτῆς μωροδία ποὺ πῆθανε ἐμοῦαζε ὅπως τὴν ποίησιν τῶν ὄνειρον ποὺ ἔμνηοῦσε μὲς' στῆς ψυχῆς τῶν γέρονων ἡ μουσικὴ, διπλὰ στὰ τέλεινα διαφορετικὰ ὄνειρα διαφορετικῶν ψυχῶν νέων γαληνεμμένων εἰς τὴν ἀγῆν σὲ μωλωμμένα χιόνια ἀνὰ χυτλᾶ. Τοῦ ἄρεος σ' αὐτῆ τῆ σιγῆ νὰ δύνῃ κάποια πνοὴ λυρισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἀπίστευτο· εἶπε. Στῆ Ρώμην, ἕνας μουσικοδιδάσκαλος, ἕνας Βουδιστῆς, ἕνας ποὺ ἐτύπισε δύο τόμους κριτικῆς ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Σαπενάγουε, ἀπὸς γὰρ εὐχαριστήσι τοῦ ἀποφασίζε νὰ ἐκτελέσῃ μὴ λειτουργία τοῦ Μπαῖ, μὲρὸς σ' ἕνα ἀκοιτηριὸν σοφῶν μεμονωμένων τῶν ὁποίων τὰ κορίτσια τραγοῦδοῦν στὸ χορὸ. Ἐνα ἀνοξείατμον ἀπόγευμα, θερμὸ καὶ σκοτεινὸ, οἱ γέροι αὐτοῖ φιλόσοφοι ἀφίονοι τὸ ἔργαστήριον τοὺς, ποὺ παιδεύθησαν τόσες ὄρες γὰρ ν' ἀποσπᾶσιν ἀκόμη ἕνα μυστικὸ τῆς ζωῆς, καὶ μαζεύονται σ' ἕνα κρῦφον μῆρος γὰρ νὰ μεθῶσιν τὸ πάθος τῆς μουσικῆς, γὰρ νὰ ὑψωθῶν ὄξω ἀπ' τὰ δρυα τῆς ζωῆς, γὰρ νὰ ζήσουν ἰδεαλιστικῶς σ' ἕνα ὄνειρο. Καὶ μέσα στὸν κίνηλον αὐτῶν γέροντων πλέκεται ἕνα μοναχικὸν εἰδύλλιον μεταξύ τῆς ἐξαδέλφης τοῦ Βουδιστοῦ καὶ τοῦ φίλου του. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁ ἀνύποπτος Βουδιστῆς συστήνει τὴν Ἰππολύτη Σάνζιν στὸ μελλούμενον ἔρωμένο τῆς.

ἀποτελούμενος ἐκ τῶν κυριῶν Μ. Κύρου, Χέλμυ, Ταβουλάρη, Φιλλιππίου, Οικονομίδου, Φιλερίδου, Ἀλεξίου, Ἰωαννίδου, Νικολαΐδου, καὶ τῶν κ. κ. Κοτοπούλη, Χέλμυ Γεωργιάδου, Γαβαθιώτη, Κύρου, Παρρασκευοπούλου, Χαλικοπούλου, Ἀξείου, Σαραντιδου, Ροτα, Ἰωαννίδου, Ταβουλάρη, Νικολαΐδου, Βαλέτα, καὶ Βέλλου. Κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν τῆς Σάνδας, ἡ ὑπόκρισις δὲν ὑπῆρξε τελεία, καθόσον μόνον ἡ κ. Κύρου καὶ ὁ κ. Κοτοπούλης ὑπεδύθησαν τελείως καλὰ τὰ μέρη τῶν. Ἡ κ. Γεωργιάδου παραδοξῶς ὑπῆρξεν ὑπερβολικῆ, ἐνθ' ὁ κ. Βέλλιος, ἐκ τῶν καλῶν ἠθοποιῶν ὑπῆρξεν ἀτυχῆς, κατορθώσας μόνον εἰς τὴν γ' πράξιν νὰ φωνῆ τέλειος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἔργου ἀτυχῆς μετὰ τὴν τελείως ἀρκετὸν 4ην πράξιν μετὰ τοὺς σκονινοτεῖς μονολόγους καὶ τὰς κουρασιακὰς οἰγιᾶς τῆς, πρᾶξιν θεθεῖσαν παρὰ τοῦ συγγραφέως, ἵνα ἐξωτερικεύσῃ τὰς σοσιαλιστικὰς ἰδέας του, δυναμένας νὰ θεθεῖσιν εἰς τὸ στόμα οἰουδῆποτε ἐν οἰαθῆποτε ἄλλῃ πράξιν. Ὅσοδῆποτε ὁ θιάσος οὗτος φαίνεται ὅτι δὲν ἐργασθῆ καλῶς.

ΑΡΝΙΩΤΗ Ὁ θιάσος ποικιλιῶν ὄς καθ' ἐκάστην συγγενετῆν ἀριστοκρατικῶν.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ Κινηματογράφου Πατὲ μετὰ νέας ταινίας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
 Καθ' ἑκάστην νέον πρόγραμμα.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ (Πειραιῶς) Ὁ ἀκίμητος κ. Παντοπούλους θριαμβεύων κυριολεκτικῶς μετὰ τὴν πρωτοπόρητον καὶ ἀπολαυστικώτερην τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα παρουσιάζει καθ' ἐκάστην καὶ μετὰ τὰ ὁποῖα ἐξετρελλάνει τοὺς Πειραιεῖς.

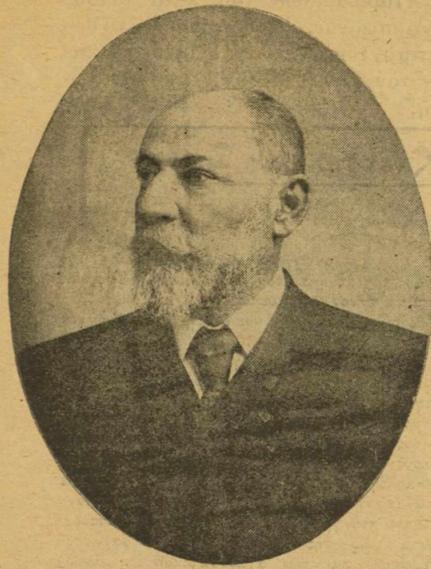
ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΝ ΦΙΛΗΝ

Λοιπὸν μετ' ἐλημόνησες ὁ φίλη μου γίνεσθαι·
 Καὶ ἠθέλησες ἡ ἄλυσος ἡμῶν νὰ στερηθῆ·
 Καὶ τὰ γινῶκα τραγοῦδία σου, ποὺ ἔγραψες μετὰ μένα
 Νὰ τὰ θερῶ παντοῦνὰ μετὰ μένα διακροῦμενα·
 Ἀθῆναι Ἀγένητη.

— Ἐνκόλωτερον δόναται τις νὰ κρατήσῃ τὰ ἔδατα τοῦ Ἐλισσάτου ἀπὸ τὴν ἀληθῆν ἢ τὰ δάκρυα ἀπαύσῃ καρδία.

Συνητηθήσαν ἀπάνω γελῶντες. Ἡ Ἰππολύτη ἔμενε ἀκόμη σάν ἀρηρημένη ὕστερα εἶπε:

— Θυμῶσαι· Ὅτανε τὸ τελευταῖον Σάββατο τῆς Σαρακοστής.
 Καὶ πλησιάζοντες τὸν Γιωργ

Ο Δήμαρχος Λαρίσης κ. 'Αχ. 'Αστεριάδης

Νεώτερα και βελτιωμένα έκδοσις των αιώπιων Μύθων 1910

ΤΑ ΔΥΟ ΣΑΚΚΟΥΛΙΑ

Καθένας εις τὸν δρόμο του ὅσο κι' ἂν μακρῶνι δύο σακκούλια πάντοτε στὸν ὄμο του σηκώνει. Ἀπὸ κατὰ δὲ καὶ τὰ δύο εἶναι ξεχειλισμένα: κεινοὺ ποὺ κρέμει ἀπὸ μπρῶς, ἀπ' τὰ κατὰ τὰ ξένα, τὸ δ' ἄλλο ποὺ στὴν πλάτη του τὸ ἔχει κρεμασμένο ἀπ' τὰ δικὰ του τὰ κατὰ βαραίνει φουσκομένο.

Γι' αὐτὸ τὰ ξένα τὰ μετρῶ καθεὶς στὰ δάκτυλά του. χωρὶς νὰ ρίχνῃ μὰ ματιὰ ποτὲ καὶ στὰ δικὰ του. Παρ' ἂν ἐκεῖ ποὺ περπατεῖ κανένα ξένο πῆσι τὸ ξαναβάλλει παρενθὺς στὴν πρώτη του τὴ θέσι. Ἄλλ' ἂν ἀρπάξῃ ὁ βορρῆς μὲ φύσημα μεγάλο ἀπ' τὰ κατὰ ποὺ βρισκονται μεσ' στὸ σακκούλι τ' ἄλλο, τί γίνετ' ἀπὸ πίσω του γὰρ δὲν καταλαβαίνει καὶ ὅπως πρὶν' ἀνύποπτος στὸ δρόμο του τηγαίνει.

Καὶ περπατεῖ, καὶ περπατεῖ, κι' ὅσο περνοῦν [οἱ χρόνοι τόσο καὶ τὴν αισθάνεται τὴν πίσω νὰ λαφρῶνι. Γι' αὐτὸ ποτὲ δὲν σκέφθηκε πίσω του ν' ἰσχυρῆ κι' οὔτε τὸν νοιάζει νὰ τὰ δῇ, οὔτε νὰ τὰ μετρήσῃ. ΑΝ.—ΒΩ.

ΔΥΟ ΜΑΤΙΕΣ

Κρατοῦσε τὸ μελαμψὸ τῆς χέρι στὰ φρύδια ἀπ' ἐπάνω καὶ μακρὰ κυττοῦσε τὸ τραῖνο ποὺ ταχὺ ἀπὸ τὴν πόλιν ἤρχετο. Ἀνήσυχη ἡ ματιὰ τῆς ἐνόσφ' ἐπιλησίαζεν ὁ συρμὸς, προσπροσπαθοῦσε νὰ ξεχωρίσῃ ἕνα κεφάλι, μεταξὺ τῶν τῶσων ποὺ ἀναμαλλιασμένα ἀπὸ τὸν ἀέρα, εἶχαν προβάλλει ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν βαγониῶν. Τὸ τραῖνο ἐσταμάτησε. Ἀυτὴ μίαν νῆα 19 ἐτῶν, μελαχροινὴ, μὲ ματιὰ ζωηρὰ, ματιὰ Ἰσπανιδος, μὲ καρβουνιασμένα φρύδια, μὲ χεῖλῃ ποὺ δὲν τὰ ἔξωγαράρισαν τῆς Βενετίας πινέλλα, κυττοῦσε, γιὰ νὰ ξεχωρίσῃ κάτι. Μὰ τίποτε. Ἄφρὸ μὲ τὸ ἐκστατικὸ τῆς βλέμμα ἐπέρας τὰ κεφάλια τῶν ἐπιβατῶν ἕνα, ἕνα, ἐσκυψε τὸ κεφάλιακι τῆς, μικρὸ ἀρχαῖο κεφάλι καὶ κίτταξε τὸ χῶμα. Τὸ πρόσωπὸ τῆς μὲ τὴν κλίσην αὐτὴν ἐκρύφτηκε γιὰ τὸ σκέπασε μὴ σκωφία κῶκινη ποὺ ἐφοροῦσεν ἡ μελαχροινὴ στὰ ἐβένια τῆς τὰ μαλλιά.

Στὰ τόσα τῶν ἐπιβατῶν κεφάλια καὶ ἐνὸς ξανθοῦ κυττοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ παραθύρι τοῦ

βαγониοῦ. Κεφάλι τρικυμασμένο ἀπὸ τοῦφες μαλλιά, κεφάλι μὲ μορφή κατακόκκινη, ζωηρὰ, ἐπαναστατικὴ. Μὲ δύο γαλιὰνὰ ξεθωριασμένα μάτια ποὺ πάντα κυττάζουν σὺν ἀποβλακωμένα, γιὰ περισσότερο προσέχουν στὴν σκέψιν τοῦ γεροῦ μυαλοῦ παρὰ στὴν ἐξωτερικὴν ἀντίληψιν τοῦ κόσμου. Καὶ ἐκυττοῦσε ὁ ξανθὸς ἐδῶ κι' ἐκεῖ τὰ βουνά, τὰ δάση, τὸν εὐρὺν ὀρίζοντα καὶ ὅσα ἐφαίνοντο τριγύρω τοῦ ἔσογκοῦ ἐκείνου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Μὲ μίαν ὁμοίαν τὸ ξεσπρισμένο του μάτι καρφώνεται στὴν μεσῆ καὶ ζωηρὰ ματιὰ τῆς μελαχροινῆς. Καὶ τὴν κυττάζει. Τὴν κυττάζει ἔμμοια, βαθεῖα. Μιὰ λάμψιν παντοδύναμη δαυεῖται ἀπὸ τῆς ψυχῆς του τὴν δύναμιν, τὴν μεγαλοφύιαν καὶ μὲ τὴν λάμψιν αὐτὴν δεσμεύει τὸ μελαμψὸ κορίτσι. Καὶ τὸ κάνει σκλάβον τοῦ, τὸ κάνει νὰ τὰ χάσῃ.

Κοκκινίζει, σφίγγει νευρικὰ μὲ τὰ χεράκια του τῆς φούστας τοῦ τὰ πλάγια, φούστα μὲ χροῖμα μπλέ βαθύ καὶ στίγματα λευκά, σὺν θάλασσαν μὲ ξεσπασμένους ἀφρούς. Καὶ κατεβάζει πάλι τὸ κεφάλι καὶ τὸ χῶμα κυττᾷ.

Σφουρίζει τὸ τραῖνο καὶ γλιστρᾷ σὺν ἀστρατῇ καὶ φεύγει. Δύο ματιές ἔμμεναν ἀκόμη καρφωμένες στὴν θεοῦ τῶν

Τοῦ μελαμψοῦ κοριτσιοῦ ποὺ κυττοῦσε τὸ χῶμα, ποὺ ἦτο μαῦρον ἀπὸ τῆς μηχανῆς τὰ ἀποκάρβουνα καὶ τοῦ ξανθοῦ ποὺ ἐκυττοῦσε τὴν ἀγρία ἐκείνη τῆς ἐξοχῆς ἐμορφιά...

Πύρρος Ἡπειρώτης

ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΒΡΑΧΟΣ

Τῶνα σου κύμα μὲ φιλεῖ
Μ' ἀγάπη μου χαϊδεύει
Τ' ἄλλο μὲ λίσσα του πολλή
Δὲν ξέρεῖ τί γυρεύει!
Μὰ πάλι γίνεσαι καλή
Καὶ πάλι μετανοοῦνεις
Πάλι ἀγάπη καὶ φιλή
Καὶ μίαν χαρὰ μὲ ζῶνεις.

Τ' ἀνάσασμά σου τ' ἀλαφρὸ
Τὴν ὄψιν μου χαϊδεύει
Μὰ καὶ κομμάτια τ' ἄφρῶ
Ἡ ῥάχη μου μαζεύει
Καὶ πάλι στέκει ντροπαλὴ
Συχωρεῖται γυρεύεις
Κι' ἡ ἀρχαλιά μου σὲ καλεῖ
Καὶ σὺ ἄς μὲ παιδεύεις

Τῶνα σου κύμα μὲ φιλεῖ
Μ' ἀγάπη μου χαϊδεύει
Τ' ἄλλο μὲ λίσσα του πολλή
Δὲν ξέρεῖ τί γυρεύει!...
... Εἶναι ἡ μοῖρα ποὺ φθίνει
Τὴ γνώμη σου ἀλλάζει
Ἐσοπὸν καὶ μὴ σὲ νοιάζει.

Κέα Π. Μπακανάκης

ΤΟ ΝΕΡΟ *

(Ἡ κομωδία τῆς ἡμέρας)

Πρόσωπα: (1000 γυναῖκες, μία βρύσι, ὁ οὐρανὸς καὶ ἕνας γαλιὰς)

Αἱ 1000 γυναῖκες συναθροίζονται ἡ μία κατόπι τῆς ἄλλης περὶ τὴν βρύσιν τῆς γειτονικῆς μὲ τὰς στάμναις τῶν καὶ περιμένουν νὰ ἔλθῃ τὸ νερὸ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περνοῦν ὀκτὼ ὥραι. Τὰ ἡλεκτρικὰ ὀρολόγια ἂν εἰργάζοντο θὰ ἐδείκνυον τώρα τὴν τετάρτην πρωινήν ὥραν.

Αἱ 1000 γυναῖκες. Γλυκοχαράζει ἡ αὐγὴ λαλοῦν [νε τὰ πουλιὰ

Τ' ἀστέρια τρεμοσβύνουν καὶ φεύγει τὸ φεγγάρι... [ρι... Διψῶν οἱ κάμποι γιὰ νερὸ... ἄχ βρύσι, βρύσι, βρύσι

ἴδωσέ μας μὴ σταλιά νερὸ... [ῥοῦσι

Ἡ βρύσι. (Κοιτάει.) Χρὸς, γρὸς, χρὸς. Αἱ 1000 γυναῖκες. Ὁ οὐρανὸς ποῦσαι Ἐπὶ τὰ λυγρὰ καὶ κάνα θαῦμα ν' ἀκουστῇ σ' ἀνατολὴ καὶ δύσι καὶ στειλὲ μάς λίγο νερὸ τῆς στάμναις νὰ γεμίσῃ. Ὁ οὐρανός. (Κλαίει.) Ἄχ! ὦχ! ἔχ!

Αἱ 1000 γυναῖκες. Θρησκὸν τὰ ἐπουράνια κίμουνται ἐδῶ κατὰ καὶ τὸ νερὸ τὸ κλέβουν εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους. Ὁ Παναγία Δέσποινα, ὦ Ἰησοῦ Χριστέ μας τῆς ἀδειανῆς τῆς στάμναις μὲς σὲ σὲ ἀπεροῦμεν κι' ἂν βλέπετε τὸν πόνο μας, τὴν θλίψιν μας τὴν [οἶψα

στειλτὲ μάς μὴ σταλιά νερὸ... [οἶψα
Ὁ γαλιὰς (ἐπιφανόμενος εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ) Γάλα... φρέσκου γάλα!

Αἱ 1000 (γονατίζουσαι) Εὐχαριστοῦμεν ὦ θεέ... Ἐπευχαριστοῦμεν.

(Ἐπειτα ἀναγειροῦνται, συλλαμβάνουσι τὸν γαλιὰν καὶ μὲ τὸ γάλα του γεμίζουν τῆς στάμναις τῶν καὶ φεύγουν εὐχαριστημένα.)

Ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς.

ΤΑ ΚΑΛΔΗ ΣΟΥ

Κι' αὐτὸς ὁ νοῦς μου σταματᾷ! Τὰ κάλλη σου [ἔσένα
Δὲν τάχει πλάσει ἄνθρωπος, παρὰ ἐκείνος [μόνο
Πῶχει φιλή στὸν οὐρανὸ τὸν ἀφθαρτὸ του [θρόνον

Ἀπ' τὴν πολλὴ σου ἀγνότητα καὶ τὸ χαμόγελό σου Τὴ λάμψιν τὴν ἀμέτρητην τοῦ κάλλους σου [τοῦ τόσον

Δὲν δύναται τὸ βλέμμα μου νὰ τὴν ἀντικρίσῃ Οὔτε ἡ λύρα μου ἡ φωνή σου νὰ τραγουδήσῃ Θὰ μείνῃ ἀτραγοῦδιστὴ λουτὸν ἀπὸ ἐμένα

Εἶνε λιγρὰ κι' ἀναπόφευκτα τῆς Μοῖρας τὰ γράμματα.

Ἀργίονος Ἀπόστ. Ν. Χατζόπουλος

Ἡ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

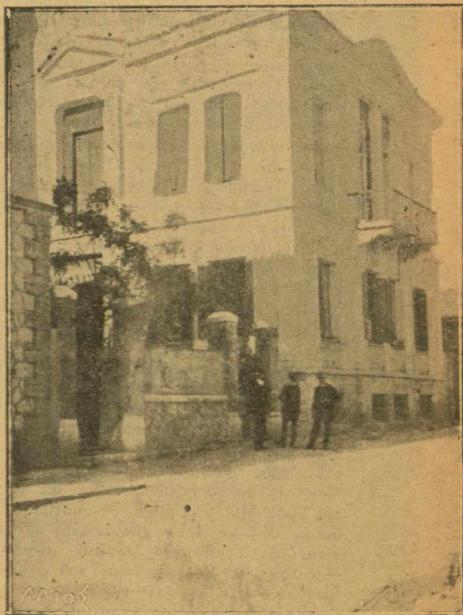
Κάτω στὴ φράχτη ἀπόμωρα, ἐκεῖ σὲ μίαν γωνιά ἀνάμεσα σὲ λιγαριές ἀνθισ μινυδαλιὰ τὰ φύλλα τῆς ζωήρεψαν πρασίνισαν γοργὰ καὶ μ' ἄσπρα ἀνθὴν ντύθηκε σὰ νύμφη τοῦ [Βορρᾶ!...

Ἐπίστεψε στὸν Γενναῖο τὸν ἦλιο ποὺ ζεσταίνει καὶ ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ μπαίξῃ στὴ ζοῆ σὲ ὀλίγο ὁμοῦς ἔγειρε χλωμὴ καὶ μαδιμένη καὶ τὰ λουλούδια σέρνονταν στὴ λασπομένη γῆ.

Χειμῶνας, πλάκωσε βαρῶς-πικρὸν φέφτει τὸ χιόνι ποὺ σαβανώνει ἀλύπητα ὅτι ἐμπρός του βρῆ κι' ἐσκέπασε τὴ μυγδαλιά σὰ νεκρὸν οὐρανὸν καὶ ἄσπρα ἀνθὴν τῆς ἐσοκρίσε στὴ γῆ! 1910 Ἀθῆναι Διδία

ΣΚΕΨΣ Ὁ ἔρωτας καθήγησε ἡ κλίσις τῶν νέων καὶ ὁ παράδεισος τῆς γυναικῆς.

Φ. Παρθένος

Τὸ Ἀρχαῖον Λαρίσης

Ὁ κ. Κυρ. Μανρομαχάλης τοῦ ὁποῖου ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐδημοσιεύθη πρὸ ἡμερῶν.

ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Πέρασ' ἀμέτρητα βουνά κι' ὅλα τὰ μονοπάτια, Γιὰ ναῦρω κάποι' ἀξέχαστα, μὲ στραλιμένα μάτια. Κι' ὁ κόσμος ποὺ τὸν βῶταγα ποὺ εἶπε πάει [τώρα... Χρόνον θὰ κλείσῃ αὐριο σὲ κείν' ἐκεῖ τὴ χῶρα... Βόλος. Θεόδωρος Ρηγιός

ΦΕΥΓΩ!

Χαρισμένο στὴ δουρητρία τῶν πόθων μου! Μὴ νομίσης ὅτι φεύγω χωρὶς σπαραγμὸν ψυχῆς πῶς, μορῶ χωρὶς ἔσένα μὰ στιγμὴ νὰ ζήσω μόνος μὲσ' οἱ κήματα πελώρια μεσ' στὴ πάλιν τῆς ζοῆς χωρὶς νὰ κεντῶ μὲ πάντα τῆς ἀνάμνησις ὁ πόνος!... Ὁ ἄρθον καὶ στὴν ἀρχαλιά σου θὰ πέσω τὴ θερμὴν ἡμῶνς τονίζοντας γλυκούς σὰ θεῖα ὄνειρά σου μὲ λύρα πρὸ πανένυμφον τοῦ Μεριστοφίλη καὶ νὰ μεθῶ ἀόρινα, ἀπ' τὰ πολλὰ φιλή σου! Πάτρα Π. Κανάρης

ΦΑΛΗΡΙΚΗ ΖΩΗ

Ἐκαθήμενον εἰς τὸ «Bar» τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Ἡ ἰωδιόχως θαλασσία αἶθρα ἐπέληρον τὴν ἀτμοσφαιραν. Τὸ γλυκὸ καὶ ποιητικὸν λυκόφως, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀντικαταστήσει τὰς ζωηρὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου — αἱ ὁποῖαι εἶχον κρυφθῆ ὀπισθεν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῆς Πελοποννήσου — ἐρώτιζε μυστηριωδῶς τὰ πάντα. Παρὰ τὴν προκυμαίαν, ἐπὶ τῆς ἀποίας ἐθεάοντο μὲ ἀμυμονικὸν ἦχον τὰ ταραχώδη καὶ κινώλενα κύματα, μίαν φραγοπέυλα ἦτο προσδεδεμένη διὰ χερσῶν ναυτικῶν σχοινίων καὶ ἐκαίαντεῦτε. Ἐντὸς αὐτῆς ἐκοιμῶντο τρεῖς αἰεῖς, τοὺς ὁποῖους ἐνανούριζε τὸ ἦσμα τῶν ἀλληλοσπασσομένων κυμάτων καὶ τὸ ψιθύρισμα τῆς θαλασσίας αἶθρας.

Αἰφνης, οἱ αἰεῖς ἀρνησάμενοι ἔλυσαν τὸ σχοινίον τῆς φραγοπέυλας τῶν ἀπὸ τὴν ἀκτὴν καὶ ἀνεπέτασαν τὸ ἴσιον τῆς, τὸ ὁποῖον ἀντοσιγμῆ ἐξογκώθη ἐπὶ τῆς πνοῆς τοῦ ἀνέμου.

Ταυτοχρόνως ἡ φραγοπέυλα, ταλανινομένη καὶ θαλερομένη ἐπὶ τῶν ἐξογκωμένων κυμάτων, ἤρχισεν ὑπερηφάνως νὰ διασχίζῃ τὰ φαληρικὰ ὕδατα καὶ νὰ διεκθύνεται πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πειάγος. Ἐνθ' δὲ αὐτὴ ἐλάττει ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, δύο ρομαντικὰ νεάνιδες — βαδίζουσαι παρὰ τὴν προκυμαίαν μὲ βραδὺ καὶ ἑλαφρὸν βῆμα καὶ φωτισμένα ἀμυμονικῶς ἐπὶ τοῦ μελαγχολικοῦ λυκόφωτος — ἐπαλλον περιπατῶς. Τὰ ἴδουπαθὴ δὲ φρονιτικὰ κίματα, τὰ ὁποῖα προδικάζουν αἱ κόραι αὗται, προσέκρουον συνεχῶς πρὸς τὰ σκληρὰ κύματα τῆς θαλάσσης. Ὅποια ἀντίθεσις κινήτων!... Ἀνοθεν τοῦ «Bar» μίαν νυκτερίαν, ἄγγελος τῆς νυκτός, ἐπέτα βραδέως καὶ ἀθορόβως. Δημήτριος Ν. Ζομπιάς

Ο ΜΑΪ'ΟΣ

Τηλαγέστατος ὁ ἦμος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνέχεται εἰς τοὺς χρυσοπαιημένους θρόνους του, αἱ δὲ χρυσοφραγτοὶ πορφύραι του γύρω, ἐξαπλωμένα, μεταδίδουσι εἰς ἅπαν τοὺς κόσμον τὴν λάμψιν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐθυμίαν. Οἱ μὲχρι τοῦδε ἀριστερεῖς ἀστέρες πρὸ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου θαμβοῦνται, καὶ αἰθρίας ὁ οὐρανὸς φωταγωγεῖται ἐπ' αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ἀνεσπέρου τούτου φωτός ἅπαντα τὰ πειρὰ ἐγείρονται τοῦ ἔθνον αὐτῶν καὶ ἀμύσως ἀρχίζουσι νὰ ψάλλουσι τοὺς ἐξοχῶς αὐτῶν ἕμνονας ὅπως δὲ αὐτῶν καὶ ταῦτα ἀντιεῖκοισι εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐθυμίαν ἢν ὁ Θεὸς ἐδωκόησται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Ἡ φωνὴς καταπράσινας καὶ κατάφρατος ἀνθέων ἀναδιδόντων ὀσμὴν θελητικὴν, ὀσμὴν εὐωδιστάτην, φαίνεται ὅσοι καὶ αὐτὴ διεκθύνῃ ἐπὶ τοῦ Πλαστοεργοῦ γὰρ κοσμίση τὴν ἐποχὴν ταύτην προοῖσι δὲ καθιστᾷ τὴν ἐποχὴν ταύτην μάλλον ἀρεστοτέραν καὶ εὐχαρὴν ἢ πρωινήν αἶθρα ὡς καὶ ἡ ἰλαρωδία τοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι διαμένοντος βοσκοῦ. Ἄπαντα δὲ ταῦτα τὰ φυσικὰ φαινόμενα γίνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἦτις καὶ δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ καλλίστη πασῶν τοῦ ἔτους ἐποχῶν διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἄνθρωποι τὴν ἔραξιν τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐσοτάζουσι μεγαλοπρεπῶς. (διὰ τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου).

Ἄρτα Ἀθανάσιος Θ. Θεοχάρης

Ἡ ΝΟΥΧΑΝΑ

Δὲν τὴν ξεχώρῃ τὴ γύφτισσα ποὺ μοῦδειε τὴ μοῖρα, τῆς ἀδικῆς ἀγάτης μου τὸ μακρὸν τελειωμὸ ποὺ ἀπὸ τότε τοῦ χαμοῦ τὸ μονοπάτι πήρα τὴν Νουχάνα μὲ τῆς χοντραῖς τῆς χάντρας στὸ λαμό.

Μὲ βρῆκε, μὲ σταμάτησε, μὲ κίτταξε στὰ μάτια καὶ μοῦτε — Καίγει στὰ στήθεα σου θεορατὴ φωτιά:

Ἐμὲ γὰρ τῶν ἐλπίδων σου «τὰ δολόχουσα παλάτια καὶ κάλεσο νὰ γεννῶσούνα, παιδί, χωρὶς καρδιά.

Καὶ χάθηκε καὶ γέλασε καὶ δὲν τὴν ξανά εἶδε καὶ τώρα ὀλομόναχος σὲ μέρη μακρινὰ Φίλος μου! τὴν ἀγάτην μου μάραζε, καθ' ἐλπίδα! καὶ ἐγὼ ποτὲ δὲ λημονῶ τὴ ματῆρ Νουχάνα...

Ἐν Βόλῳ Θ. Θεοχάρης

Πᾶσα ἀποστολὴ οἰουδήποτε χρηματικῶν ποσοῦ δέον νὰ γείνεται μόνον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Γραμματόσημα ἐξωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκτὰ ἀντὶ χρημάτων, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς εἰς οὓς ὀρίζεται καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμματοσήμων ὡς ὁρος συμμετοχῆς.

ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ γραφεῖα μας ὑπάρχουν τὰ πρώτα φύλλα τῆς «Δάφνης» (1—30), τιμώμενα ἀντὶ δρ. 3.

ΣΕ ΑΓΑΠΩ *

Σὲ ἀγαπῶ θεότρολος πετᾶν στὰ οὐράνια Σὲ ἀγαπῶ καὶ λημονῶ τὴ ματῆρ μου ὀρφανία Σὲ ἀγαπῶ γαμογελοῦ, Σὲ ἀγαπῶ δακρύζω Σὲ ἀγαπῶ καὶ μόνος μου τὰ στήθη μου ξετρίζω Σὲ ἀγαπῶ μικροῦλα μου σὺν δὲ θαρρῶ νὰ κλαίης Σὲ ἀγαπῶ ὅταν γέλας ἀκόμα κι' ὅταν παύσῃ Σὲ ἀγαπῶ κι' ἀδιάκοπα τὰ στήθη μου ποινῶν Ἄχ! πόσον εἶναι εὐτυχῆς ἐκεῖνος π' ἀγαπᾷ. Ἀγρίνου. Ἀπόστ. Ν. Χατζόπουλος

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΛΥΡΑΣ ΜΟΥ

— Νὰ σοὺ φέλλει δλόγωνα κι' ὄλο γετὰ τραγοῦδια, ἡ παιδοῦλα ἡ λύρα μου μὲ γλυκὸ σκοπὸ ἤθελε, ... μὰ σ' ἄλλην, λύρα πρὸ μεγάλη, ποὺ γλυκοτραγοῦδαε μ' ἀηδοῦν ὄνθμο, εἶχε τὴν καρδοῦλα σου, πρὸ μπροστὰ χαρίσει, καὶ μ' αὐτὴ ἐπέταξε ἡ... ἀγνή ψυχὴ μου καὶ γὰ πάντα σφάλισαν τὰ... γλυκά μου... ματία. Λάρισσα. Θεσσαλὶς Παρθένος

Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

Τὸ παρουσιαστικὸ του κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ κακὸ! καὶ εἶχε ἀληθινὰ κάποια ἀξία τὸν καιρὸ ποὺ τὰ ζῶα δὲν μιλοῦσαν, ἀλλὰ τώρα ὅλα τὰ ζῶα ἐδύσκονται μὲ τάλαντο. Ἰούλιος Ρενὰς

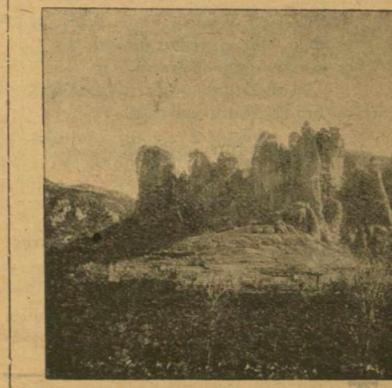
ΛΥΡΑΣ ΨΙΘΥΡΟΙ *

Τραγοῦδι θέλω νὰ σοὺ γράψω φῶς μου... μὰ δὲν εἶμπορῶ Ἐνα ἡδονικὸ φίλιακὸ δὸς μου γιὰ νὰ ἐκπνευθῶ!

Ἀγνὴ Φωκ. Παρθένος

— Ποταπὴ καὶ δυστυχῆς εἶναι ἡ καρδιά ἐκείνη, ἦν ἡ περιφρόνησις μίαν φιλιαρέουον δόναται νὰ θραύσῃ. Λυτὸν. Ἀθῆναι (ἐκ τῆς συλλογῆς μου) Δευκαλίων

Εἶδη Κουρῶν Γεωργάντα

Γενικὴ ἀποφῆς τῶν Μετεώρων

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Κατ' ἀριστοτεχνιήν μετάφρασιν τῆς Δοξ ΑLEX.

Μπερνάρ.— Δὲν θὰ τὸ ξανακάνω ποτέ... Μὴν εἰπῆτε τίποτε εἰς τὸν πατέρα μου... λυπηθῆτέ με. Ὡ! εἰς τὸ μᾶθρ...

Ὁ Δουξ.— Ἄς εἶνε, γι' αὐτὴ τὴ φράσι... (σπαρῶν αὐτὸν) Πηγαίνεται στὸ διάβολο!

Μπερνάρ, φεύγει ἐπιναλαμπδάνων.— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ...

ΣΚΗΝΗ Ε΄

Σόνια ὁ Δουξ

Ὁ Δουξ.— Καὶ τέλος πάντων ἐκεῖ θὰ πᾶρῃ αὐτὸς ὁ μικρός... θὰ πᾶρῃ καὶ... Ὡ! ἦτο ἁμαρτία νὰ ἔχνατο τὸ περιδέραιον! (τὸ θέτει εἰς τὴν chiffonier) Ἐπρεπε νὰ τὸν μαρτυρῶσω. Σόνια, ἐν βία.— Ὁχι, ὄχι, ἐκάματε καλά νὰ τὸν συγχωρῆσατε.

Ὁ Δουξ.— Κάτι ἔχετε σεῖς; Εἴσαθε ὄχιρά! Σόνια.— Αὐτὸ μὲ κατετάραξε... Τὸ καυμένο τὸ παιδί!

Ὁ Δουξ.— Τὸν λυπεῖσθε!... Εἴσαθε πολὺ εὐαίσθητος!

Σόνια.— Ὡ! νὰ εἶνε φριάτον. Εἶχε τὰ μάτια τὸσον τρομαγμένα... νὰ πιασθῆ ἐπ' αὐτοφόρῳ τὸσον νέος... Εἶνε φοβερόν. (συγκεινημένη) Εἶνε ἀνόητον ἴσως ἐκ μέρους μου νὰ τὸν λυπεύωμαι... Ἄλλα δὲν παρατηρήσατε, εἶχε κλείσει τὰ μάτια του. πῶς ἐφοβήθη! Καὶ σεῖς θὰ τὸν λυπηρήκατε δὲν εἶν' ἔτσι; Εἴσαθε καλὸς κατὰ βάθος...

Ὁ Δουξ, μειδιῶν.— Γιατί... κατὰ βάθος; Σόνια.— Λέγω ἐκατάβαθος γιατί ἡ ὄψις σας εἶνε εἰρωνικὴ καὶ ψυχρὰ... ἄλλα συνήθως ἔτσι εἶνε αἱ ὄψεις αὐτῶν ποὺ ἔχουν ὕπο, ἔτσι πολὺ... Κι' αὐτοὶ εἶνε οἱ πλέον ἐπιεικεῖς.

Ὁ Δουξ.— Ναι. Σόνια πολὺ σιγὰ, ἀργὰ διατάζουσα καὶ σιω-

πῶσα.— Διότι ὅταν κανεὶς ὑποφέρει, τότε καταλαβαίνει...
 Μετὰ μακρὰν σιωπῆν.
 Ὁ Δουξ.— Ὑποφέρετε λοιπὸν πολὺ ἐδῶ.
 Σόνια.— Ἐγώ; Γιατί;
 Ὁ Δουξ.— Τὸ μεσοδιάστημα εἶνε θλιβερόν, τὰ μάτια σας ἀνήγηγα καὶ φοβημένα... Εἴσαθε ἄν ἕνα μικρὸ παιδί ποὺ ἔχει ἀνάγκη προστασίας... (προφώνει ὀλίγα βήματα πρὸς τὴν Σόνια καὶ τῆς λέγει ἄργα καὶ μὲ γλυκύτητα) Εἴσαθε μόνη εἰς τὸν κόσμον;
 Σόνια.— Ναι.
 Ὁ Δουξ.— Καὶ οἱ γονεῖς σας, οἱ φίλοι σας;
 Σόνια.— Ὡ!
 Ὁ Δουξ.— Δὲν λέγω ἐδῶ εἰς τὸ Παρίσι... ἀλλ' εἰς τὴν Ρωσίαν;
 Σόνια.— Δὲν ἔχω κανένα...
 Ὁ Δουξ.— Κανένα!...
 Σόνια, μειδιῶσα πικρῶς.— Ἄλλα δὲν μὲ μέλλει δι' αὐτό... Ἐβυνηθῆ ἀπὸ μικρὰ (κινῶσα περιλύπως τὴν κεφαλὴν) τὸσον πολὺ μισοῦμαι... Ἄλλ' αὐτὸ ποὺ εἶνε σκληρὸν δι' ἐμὲ... ὅμως θὰ γελᾶσθε μαζί μου.
 Ὁ Δουξ.— Ὁχι... ὄχι...
 Σόνια, μειδιῶσα ἄνευ φιλοσοφίας, ἀλλὰ μ' εὐτυχισμένη ἀνησυχίαν.— Λοιπὸν, σκληρὸν γιὰ μένα εἶνε, νὰ μὴ λαμβάνω ποτὲ γράμματα. Ἐνας φακέλλος... ποὺ τὸν ἀνοίγετε μὲ τόσην εὐχαριστήριον... μὴ ἀνάμνησις... κάποιος ποὺ σκεπτεται γιὰ σᾶς... ἀλλὰ κι' αὐτὸ δὲν τὸ πέρω κατὰ κράτος... Ἐγὼ μεγάλῃ ζῆτι φιλοσοφίας.
 Ὁ Δουξ.— Εἴσαθε ἄσπεια ὅταν λέγετε «Ἐγὼ μεγάλῃ ζῆτι φιλοσοφίας»... (τὴν κυττάζει ἐπ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐπιναλαμπδάνια) φιλοσοφίας... (ἐξακολουθοῦν νὰ κυττάζονται)
 Ζερμαίν, εἰσερχομένη.— Σόνια, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ σὲ καταλάβῃ. Σοῦ εἶχα πῆ νὰ βάλῃς εἰς τὴν βιβλίαν μου, τὰ πράγματα μου, καὶ πηγαίνω, τὰ βλέπω ὅλα ἔξω.
 Σόνια.— Σᾶς ζῆτο συγγνώμην... πηγαίνω... Ζερμαίν.— Ὡ! δὲν εἶνε περὶ ἀνάγκη, τὰ ἔβαλα μόνη μου. Ἄλλα δὲν κάναίς πλέον τίποτε, ὡραία περὶς τὸν καιρὸν σου ἀμειβάλλω

ἂν ὡς προσκεκλημένη ἐπερωτοῦσε καλλίτερα.
 Ὁ Δουξ.— Ζερμαίν...
 Ζερμαίν.— Ἀγαπήτε μου, σᾶς παρακαλῶ, ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν συνήθειαν ν' ἀνακατεῦσθε εἰς τὰ πράγματα τοῦ σπιτιοῦ... Δὲν μπορῶ πλέον νὰ κάμω παρατήρησιν οὔτε εἰς τὸν ὑπηρέτην μου.
 Ὁ Δουξ, διαμαρτυρούμενος.— Ζερμαίν! Γιὰ μὴ μικρὴ ἀπροσεξία.
 Ζερμαίν, δεκτικῶς πρὸς τὴν Σόνιαν κατὰ φακέλλου ποὺ ἦσαν περμένοι κάτω.— Ὡ! μαζεύσατε ὅλα αὐτὰ καὶ θὰ τὰ φέρετε εἰς τὸ δωμάτιόν μου. (Μὲ ἀνυπομονηρίαν) Λοιπὸν;
 Σόνια.— Μάλιστα, δεσποινίς.
 Ἡ Ζερμαίν φεύγει, ἡ δὲ Σόνια σκύπτει.
 Ὁ Δουξ.— σπυδιῶν. Ὁχι, Ὁχι, σᾶς παρακαλῶ. (μαζεύει τοὺς φακέλλους. Εἶνε καὶ οἱ δύο γονατισμένοι: ὁ ενας πλησίον τοῦ ἄλλου). Εὐρετε ἡ Ζερμαίν εἶνε καλὴ κατὰ βάθος. Μὴ τὴν συνερίζεσθε ἂν καμμιὰ φορὰ εἶνε ὀλιγον ἡτόμοτος...
 Σόνια.— Δὲν τὸ παρατήρησα...
 Ὁ Δουξ.— Ἄ! καλλίτερα... γιατί ἐνόμισα...
 Σόνια.— Ὁχι... Ὁχι...
 Ὁ Δουξ.— Εὐρετε... αὐτὴ ὑπῆρξε πάντοτε εὐτυχῆς, καὶ δὲν καταλαμβάνει... δὲν σκεπτεται... (ἐγειρομένη) Ὡ! ἐλυπούμεν πολὺ εἶν' ὁ τρόπος τῆς σᾶς ἐπιλήρης.
 Σόνια.— Ὡ! Μὴ τὸ πιστεύετε αὐτό... ὄχι...
 Ὁ Δουξ, δίδων αὐτῇ τοὺς φακέλλους συγγνώμης τὸς κρατεῖ. Ὁρίσατε. Μήπως εἶνε πολὺ βαρὺ...
 Σόνια.— Ὁχι... ὄχι... εὐχαριστῶ.
 Ἡ Σόνια λαμβάνει τοὺς φακέλλους, ἀλλ' ὁ Δουξ ἐξακολουθῇ νὰ τοὺς κρατεῖ καὶ αὐτὸς, καὶ τὴν κυττάζει στὰ μάτια.
 Ὁ Δουξ.— Μήπως θέλετε νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τίποτε ἄλλο;
 Σόνια.— Ὁχι, κύριε Δουξ...
 (Ἡ Σόνια λαμβάνει τὴν χεῖρα τοῦ τῆν φιλεῖ, εἶτα φεύγει)

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΜΠΩ

[Ἀκροστοιχίς]

Στὸν Κόσμο αὐτὸν τὸν πρόσκαιρο Σαμπώ μου ἐσὲ λατρεύω τὰ κάλλη σου ἐξήλευσα καὶ αὐτὰ μόνον γυρεύω

Ἐπιτὰ καὶ μόνον λατρεύω με πόνον καὶ λαχάρια καὶ ἔλαβα πρὸς χάριν σου τὴν μητρικὴν κατάρτα

Μὰ γὼ γιὰ σέβανε Σαμπώ τὸ πᾶν θὰ ὑποφέρω κ' εἶδε τὰ χεῖρά μου ποτὲ εἰς τὰ δικὰ σου φέρω

Πρὸς μου λοιπὸν ἀγάπη μου καὶ σὺ ἂν μ' ἀγαπᾷς καὶ ταυρὸς πλέον σ' τὸ ἔξῃς ἐμὲ νὰ τυραννᾷς

Φεῦ! ὅμως πλᾶνα ὄνειρα ἐπιπλῆρες νεκρωθῆτε Ἄν σὺ Σαμπώ δὲν μ' ἀγαπᾷς καὶ σεῖς νὰ μαραινῆτε

Ὡ κόρη τότε ζωντανὸς θὰ θάψω τὸ κορμί μου ἐν' ᾧ Σαμπώ δὲν μ' ἀγαπᾷς τὶ θέλω τὴ ζωὴ μου

Λαύριον Τεθλιμένοσ' διαβάτης

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΠΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄνταλάτω Karte Postale. Διευθύνσις μου. Καπνοπώλειον Δαβία διὰ Ἀδαμάντιον Κοραῖν Λαύριον.

ΦΡΩΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΑΔΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Δελακοβίαν, ἐνταῦθα. Παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἐμβῆσθε τὰς ὀρεσίμανας 2 δρ., ἀνεκρίναμεν ἀπὸ σήμερον ἀποστολὴν φύλλον καὶ σᾶς ἐχρεώσαμεν τὸ ἀνωτέρω ποσόν, τὸ ὅσον ἂν δὲν μᾶς ἐμβῆσθε μέχρι τοῦ Σαββάτου θὰ μᾶς ἀναγκάσθε νὰ λάβωμεν ἄλλα μέτρα καθ' ἑμῶν.
 Ἄδ. Κοραῖν Λαύριον. Σᾶς ἐχρέωσα 10 λ. διότι μετὰ τὸν ἴσωνα δὲν ἐστίατε καὶ δεκάκιον γραμματίσμων καὶ 75 λεπτὰ δι' ἀνοικτὴν ἀλληλογραφίαν. Σ. Το. Καλάμας ζητήθη ἐσταίη. Κ. Ρ. Νέαν Ὑόρκην συμφώνως ἐπιστολῆς σᾶς ἐσταίη 15φ φύλλα. Ὁ κ. Α. Ρ. μοῦ παρέδωκε μόνον 99 δολάρια καὶ ὄχι 150. Σᾶς ἐννομιῶν δι' ἐνεργείας σας; Κ. Ἄλ. Κέρυραν 7 δρ. ἐλήφθησαν Α. Δροσ. Πάτρας προσεχῶς δημοσιεύθησονται. Θ. Ρην. Βόλον ἐλήφθησαν Ἄ. Θεογ. Ἄριαν ἐλήφθησαν. Ἄστρον τοῦ Νότου Πορταρίαν εὐχαριστῶ δι' ὑποσχίσεις σου. Δελτίον ἐσταίη. Χρ. Παπ. Ἀγυῖαν. Σᾶς ἀναμνήνω. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ἔρχου εἰς Ἀβερῶφειον διαγωνισμὸν ἔληξε. Ἀναμνήνω νὰ ἴδω αὐτοὶ ἐνεργείας σας. Α. Περ. Ἀγυῖαν. Ἀπορῶ πῶς δὲν εἶδες δι' ἐξελίξης ἀνταγορητῆς. Ἴδε ἀποτελέσματα 41ον φύλλον. Γεωργαῖν Βεργίτιαν ἐλήφθη. Δ. Ν. Ζ. ἐνταῦθα εἶνε περιττὸν νὰ δώσητε σημασίαν εἰς δημοσίεμα προερχόμενον ἐκ κακοβόλου προδόσεως. Εἶνε ἀνάξιον ἀπαντήσεως διὰ τὸν στήλον τῆς «Δάφνης» ἥτις δύναται νὰ κανηθῆ δι' ἔχει τὴν ἠθικωτέραν ἔλπν. Εὐχαριστῶ ἐν τούτοις διὰ παρασεθείσας μοι πληροφορίες. Πιτ. Καμ. Ἰθάκην. Ὅσας θέλει δύναται τις νὰ στείλῃ. Ποιήματα μόνον γαλλικὰ δεχόμεθα. Ἐννοεῖτε; Ἀναμνήνωμεν φωτογραφίαν σας. Περ. Κανάρη. Ὄποτε μόνον τοῦ 40 ἰσχυρίζεσθε δι' ἐν ἐλάβατε; Ἄλλὰ τότε πῶς ἔξωθε τοῦ φακέλλον μᾶς ἐπιστολῆς σας μοῦ ἐγράψατε «ἐλήφθησαν ἄργα». Μήπως ἐλημονήσατε νὰ τὰ σημειώσητε εἰς τὸ καρτέ σας; Ἀναμνήνω τὴν εἰκόνα σας καὶ σᾶς συγχάρο διὰ πλειοψηφίαν σας. Φ. Κ. Πειραῖ Ἐλάβα μόνον δραχμὴν μίαν. Ἐμαθα καὶ ἐγὼ πολλὰ τὰ ὅσα ἐπιφιλίσσομαι ὅταν ἔλθῃς ἐν σοῦ ἐπει. Δελτίον δὲν

θὰ δοθῆ εἰς οὐδὲνα ἐὰν δὲν ἐκλήρωσῃ ἀπῶσας τὰς ἑλικὰς τὸν ὑποχρεώσεως. Θ. Παναγ. Πειραῖα Σᾶς εἶνε εὐκόλον νὰ εἰδῆτε εἰς τὰ γραφεῖα μας τὴν Κυριακὴν 2—6 μ. μ. Ι. Σέγρ. Ρέθυμνον Ὀλοκλήρον οὐρανὸν ἐσταίη. Ἐστὸν ἐπιστολὴν σας δὲν ἐλαβον, οὔτε τρίτον τινός. Ἄντα ποικιρῆς ἐργαίαι καὶ δύνασθε συμμορφώμενος σχετικῶς ὅρους νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν εἰκόνα σου. Τοπτεῖα δεχόμε. Δελτίον ἀνταγορητῆ στείλλο ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστῶ δι' ἐνεργείας σου, ἀναμνήνω ἐγγραφῆς συνδρομητῶν. Κυβερνητὴν Ἐρυθθαῖς γαλέρας Κέρυραν. Φωτογραφία δ' ἐτάξεως δημοσιεύω ἐὰν μὲν μόνστηλον ἀντὶ δραχ. 6, διστέλλον δὲ ἀντὶ δραχ. 12 καὶ πρέπει νὰ γείνη διστέλος ἀφοῦ θὰ ἔχη 65 πρόσωπα. Σοῦ εὐχνομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ σὲ ἀναμνήνω τὸν Σάββον ἐδῶ ἀκαδημαϊκὸν πολιτὴν. Δελτίον σου ἐσταίη ταχυδρομικῶς. Κ. Η. Σῆρον. Καὶ ἐγὼ ἐλήφθη τὴν περισσότερο. διότι μὴ εἶδες ἐργαίαι σὺ γράφεις Ταχυδρομικῶς εἰς ἀποστολὴν περὶ γνωστοῦ ζήτηματος καὶ ἀναμνήνω ἀπάντησιν σου.
 Πιτ. Κομ. Ἰθάκην Ἐλήφθη. Δύνασθε νὰ λάβετε, ἐμβάζουσα μίαν δραχμὴν. Κ. Μ. Χανία ἐλήφθη. Δ. Κρ. Τριωνάλα Ἀυτοῦμαι διότι σᾶς ἔγραψα, ἕκαστος ἔχει τὰς ἰδέας του. Εἴσαθε ἐλεύθερος νὰ ἐγκλιπῶθητε οἰονδήποτε περιοδικῶν θέλει. Ν. Γκ. Κυπαρισίαν Ἐγένετο ἡ παρικήν οἰς σας. Σοφ. Κλ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη ἐκπροθέσμως.

ΣΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ

Ἐκαστος ἀποστέλλον φιλολογικὴν ἔλπν πρὸς δημοσιεύσιν θὰ εἰδοποιεῖται ἀμέσως μὲν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας δι' ἐλήφθη, διὰ δὲ τῆς στήλης τὸν ἐγκρίσεων τοῦ ἐπομένου φύλλον ἂν ἐνεκρίθη τὸ ἔργον του.
 Τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα θέλουσι δημοσιεύσθαι μὲ τὴν σειράν των δωρῶν ἐκτός ἂν ὁ ἀποστολεὶς ζήτησῃ μόνος τὴν προτίμησιν τοῦ ἔργου του, πληρῶν κατὰ στήλον λεπτὰ (3), ὅποτε τὸ ἔργον του θέλει δημοσιεύσθαι ἀμέσως.
 Ἄδαμ. Κοραῖ. Ὁ ἔφος σ. 33, Καλοκαιρινὴ βραδυὰ σ. 23. Πιτ. Κουμαν. τὸ τραν-

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ Η ΔΑΦΝΗ

ΘΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΑΓΥΙΑ. — Γενικὴ ἀπελευθέρωσις κατέλαβε τοὺς ἐντοφρεῖς τοῦ μεταξοκόσμου, ἐνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν μοροφυλλῶν, προεβόσθη; ἐκ τῆς ἀναστασίας τοῦ καιροῦ. Διὰ τὸν ἔσπερονόμοθα θὰ ἐπιβαρύνωμεν καὶ πάλιν τὸν κοίτην δι' αὐτό... Χάϊα... γὰρ ἴσθι αὐτὸ τούτομα...

Μετὰ χαρῆς ἀνυποκρίτου πληροφροῦμεθα δι' τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ «Καλλιτέχνου» ἀνέλαβε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ὁ κ. Χρ. Παπαδημητρίου. Ὅλοι οἱ Ἀγυῖαιτες σπεύσαστε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομηταί. Δὲν εἶναι δὲ καὶ ποῦ... ἀμυγῶς... Ρεχίτε τὸν λοιπὸν ὄλον. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει μας ὑποκατάστημα τοῦ ὄργανοῦ τῶν Ρετῶν τὸ ὅσον διενθύνει ὁ κ. Κ. Παπαδημητρίου.

Φωκ. Π. Παρθένος

— ΡΕΤΣΑΝΗ. Τὸ δωριτικὸν χωρίο μας ἐπὶ ἀναίκατα τὴν Ἄδαν. Τὸ ναυοριστικὸν ἀσάμι ἀνοδομένο μὲ τὸ γαλλοιστικὸν ναυορισμὸν τοῦ ὄργανοῦ ποὺ γοργοκλαίει ἀνάμεσα στὴ γλῶσση τὴν καταποσίαν, εἶναι ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς Ρέτσανης. Τὰ γλῶσση ἀνοδομένα δὲν παύονται ἀπὸ τὸ νὰ τοῖσιν ἄσματα στὴ φύσιν καὶ στὸν Πλάστη. Ζήτω ἡ Ρέτσανη!

Φωκ. Π. Παρθένος.

ΠΑΤΡΑΙ. Τὴν 9ην π. μ. τῆς Κυριακῆς ἀπὸ κενο ἐνταῦθα ἐπιβαρύνωμεν τὸ θεορητικὸν «Φαῶς» ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς Γεώργιος, γενόμενος ἐνθουσιωδέστατος δεκτός.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθη μεγαλοεπίστατον μνημόσων ἐπὶ ἀναπαύσεως τῆς νυχθὸς τοῦ τελευτήσαντος αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντινοῦ ἡρώος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἐν τῷ ναυτῷ τοῦ Παντοκράτορος.

Α. Δροσόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΑΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ αἱ Ἀγγλικαὶ ἐξετάσεις τῶν διαφόρων τάξεων ἐν τῷ Ἀρχαιοτάτῳ Λυκείῳ Ζήσῃ Ν. Ἀγραφιῶτη ὄν τὴν διδάχην εἶχε ἀναλάβῃ ὁ ἀγγλογραφὸς Κος J. Mormoris καὶ ὁσπερ διὰ τοῦ εὐμεθέδου αὐτοῦ τρόπου κατάρθωσε ὅσπερ οἱ πλείστοι αὐτῶν νὰ ὀμιλοῦν τὰ Ἀγγλικά. Ἦρχισαν τὴν 31 Μαΐου ἐν τῷ Δημοσίῳ Γυμνασίῳ αἱ ἐξετάσεις τῆς πρώτης 2ας καὶ 3ης τάξεως μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲ ὄδουσαν καὶ πολλὰ λόγια ἐν ὅς καὶ ἡ Γ' Γυμνασιακὴ τάξις τοῦ Λυκίου Ζήσῃ Ἀγραφιῶτη.

Ἡ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην μέχρι Πόρου καὶ ἐκείθεν μέχρι Ὑδρας ἐμαρτυρήθη διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Πόρος» ἐκδρομὴ τῶν Ἀθηνῶν. Συμβούλων Πειραιῶς μετὰ τοῦ δημάρχου κ. Ομηροῦ διεξήχθη ἐν μακροῦν καὶ μοναδικῇ ἀπολαύσει χάρις ἰδίως τῆς ἐπικαρτῆσεως καθ' ἑλπίην τὴν ἡμέραν γαλήνης. Οἱ ἐκδρομῆς ἀρίστην ἐν Πόρῳ τῇ 10η π. μ. ἐνθα ἐπανέκαμψαν εἰς Πειραιᾶ, ἀπ' οὗ πρῶτον κατὰ παράκλησιν σου κ. Δημάρχου ἐνεσχεθήσαν τὴν νῆσον Ὑδραν, μετὰ δεκαεπτάωρον ἀλησιόνητον διασκεδάσιν ἢν καθίστα ἀπολαυστικωτέραν, ἡ ἐκτακτὸς περιτοχίσις τοῦ ἀμφοτέρων ἰδιοκτητῶν τοῦ ἀτμοπλοίου κ. Ι. Παπαδοπούλου.

Ἐχρημάτισε ἀναγγέλλομενος δι' ἡ δεσποινίς Μαργαρίτα Γ. Σανθράκη θυγατὴρ τοῦ προέδρου τῆς Νορβηγίας καὶ μαθήτρια τῆς κ. Διαμαντοπούλου δόδοσ τὰς ἐξετάσεις τῆς ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐτυχε τοῦ Brevet elementaire ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας τῆς καὶ τῆς εὐμεθέδου διδασκαλίας τοῦ κ. Bourdon καὶ τῆς κ. Διαμαντοπούλου.

Ἐξοχὸς ὄμιλος ἐγένετο ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐτυχε τοῦ Brevet elementaire ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας τῆς καὶ τῆς εὐμεθέδου διδασκαλίας τοῦ κ. Bourdon καὶ τῆς κ. Διαμαντοπούλου.

Ἐξοχὸς ὄμιλος ἐγένετο ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐτυχε τοῦ Brevet elementaire ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας τῆς καὶ τῆς εὐμεθέδου διδασκαλίας τοῦ κ. Bourdon καὶ τῆς κ. Διαμαντοπούλου.

ΣΥΡΟΣ. — Ἦρχισαν καὶ ἐνταῦθα ὁ συναγωνισμὸς τῶν Κινηματογράφων. Πρὸς τὸ παρὸν ἔρχομεν τρεῖς τοιοῦτους εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ καλλίτερος ὅμως εἶναι ὁ θαυμασιῶς Νορβηγικῆς ταινίας εἰσισκέται εἰς τὸ Ἐθνοπαιδικὸν Ἰατροπλάστειον τοῦ κ. Χ. Γιαννίου.

Floria Tosca

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.— Σὲ κάθε μέρα μπόρει νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς κατὰ συνέσειαν, ἥλιον βροχὴν καὶ γάλακιν.
 — Ἡ πανηγυρὶς μας ἐνεκα τῆς βροχῆς δὲν ὑπέρθε τὸσον ζωηρά.
 — Χρὲς ἀρετικὸς κόσμος εἰς τὸ «Παυτίλιν» πον' ὅπου ἐπαίνων ἡ φιλαρμονικὴ μας.
 — Ἀπὸ προσβῆς διέκοψε τὰ μαθήματα τὸ

γυμνάσιόν μας χάριν τῶν ἐξετάσεων.
 — Τὸ θέατρο τοῦ Γορδίου ἔδωκε ψῆς διὰ πρῶτην φορὰν παρτάτιν ὁ Βενεζίκιος θιασὸς Σελτζοῖς με ὡραία παραουάκια τῆς Γκιζέλας, ἡ ὁποία θὰ ζετοελλανῇ κότμο φέτος! με τῇ γλυκειᾷ καὶ μεθυστικῇ τῶν τῆς!
 — Αἱ ἐργαταὶ πρὸς ἐγκατάτασιν τοῦ ἡλεκτροισμοῦ ἐξακολουθοῦν πειστωδῶς.
 — Ἀνερώστε τελείως ἐκ τῆς ἐγγειρῆσεως τὴν ὁποίαν ὑπέστη εἰς τὸν δεξιὸν πόδα τὸ λευκοπόδιον, Ἐσενῶν Παπαγεωργίου φοιτητῆς τῆς φιλοσοφίας.

— Ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Κανάλη ἡ δνις Εἰρήνη Μπότου, διδασκαλίτσα εἰς τὸ ἐκεῖ παραθεναγωγεῖον, ἡ ὁποία νυχθημέρον ἐργάζεται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν.
 Χριστόδουλος

ΚΟΡΩΙΗ. 28 Μαΐου.— Καὶ ἐφίτος μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς πάντοτε ἐπιτυχίας διεξήχθη ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως ἐτήσια πανηγυρὶς μας. Ἀπὸ τῆς προεραίας τὸ ρωμαντικὸν χωρίο μας εἶχε διακοσμηθῆ καταλλήλως διὰ σηματιῶν ἀνθῶν κλπ. ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ ὄργανοῦ πορτοῦ Χατζηκώστα χάριν τῆς πανηγύρεως προσκληθεῖσα, περιερχομένη τὸ χωρίον ἐπαίνων ἐκλεχτὰ τεμαχία. Τὴν πρῶτην ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πλουσίᾳ ἐκκλησίᾳ μας «Ἀναλήψις» ἐγένετο ἐπίσημος λειτουργία καὶ κατόπιν ἡ περιφορά τῆς εἰκόνης ἐν τῇ καταρτυῶν πλατείᾳ μας ἐνθα ἐψάλη ἡ θεία δοξολογία ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτω διασκευασθείσης ἐξέδορα.

Κόσμος ἀπειρος ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περὶ τῶν χωρίων ἀρχιεῖς προσεβίε εἰς τὸ γαυροκόμο χωρίο μας ὅβιν μεγαλοεπίστατος. Καὶ ἐβλεπέ τις διαφορῶν εἰδῶν ἀμειψίαις, ἀπὸ τῆς κομψῆς καὶ χαριεστῆς κριτικῆς ἐπιτοχίσεως Ἀθῆδος μέρους τῆς ὀρεστῆς καὶ ὑπεσταῖτης ροδοπαρεῖου χωρικῆς μας με τὴν πλουσιωτάτην ἀμειψίαν τῆς κυπτούσης ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ γιορτανίου καὶ τὴν πληθώραν τῶν ταλῆρων φλωρίων κλπ. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο οἱ ἀπαραίτητοι ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐν τῇ πλατείᾳ μας καὶ ἔξωθεν ὄλον τῶν καφετειῶν διαρκέσαντες μέχρι τῆς 12ης, ὅποτε οἱ ἔξω: μας ἀπῆλθον διὰ τοῦ ἐκτάκτου τραίνου ἀποκομίζοντας τὰς ἀίστας τῶν ἐντυπώσεων καὶ εὐχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου.

ἡ Σελίνα

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Τὴν 27ην Μαΐου συνεχίσθησαν ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ 4ου λόχου οἱ ἀγῶνες τῶν μαθητῶν τοῦ ἰδιοκτοῦ Λυκείου «Ὁ Κοραῖς».

Πρῶτον ἀγωνία ἦτο ἡ ομοπολιτῆ δι' ὄλον φλόμαρ τῆς ἦν νικητῆς ἀνεδείχθη ὁ κ. Ν. Καλημεράκης; Ἄμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς Ἀνεγνώστον. Ἐλληνικὸς ἀνοικτῶς (Νικολάκης) ἄμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς (Ἀνεγνώστον), ἑλληνικὴ διανοβολία (Νικολάκης) ὄλομος 100 μέτρων (Ἀνεγνώστον), ἄμα τριπλοῦν (Γαλιάνης), κλπ.

Εἰς τὸ τέλος τῶν Ἀγῶνων ἐχόρευσαν οἱ μαθητὰ τὸν Κορητικὸν χορὸν.
 — Τὰ βραβεῖα ἀπένευμεν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Κρήτης.

Ο. Θάνας

— Τὰ φιλικὰ σας στὸ μοναδικὸν εἰς τὸ ἔδος τοῦ κατῆμα Θεομίδου, ὀδὸς Σταδίου καὶ Αἰόλου.
 — Τὰ παπούτσια σας στοῦ Σκαρδαίου Προαστείου 10.
 — Τὰ ρούχα σας στοῦ Κασιγιαννοπούλου καὶ Βίκου, Προαστείου 10.
 — Καθαρότητα καὶ εὐθηνίαν δύνασθε νὰ εὐρητε μόνον στὸ Ξενοδοχεῖον ὕπνον ἡ Κνωσός

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Προκηρύσσομεν σήμερον διαγωνισμόν πρὸς σύνθεσιν διηγήματος ἠθογραφικοῦ ἢ θῶν καὶ ἐθίμων ἐπαρχιακῶν. Θὰ βραβευθῆ τὸ περιέχον τὰ περιεργότερα ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τὸ καλλίτερον γραμμένον.

Ἔρωτες τοῦ Διαγωνισμοῦ

- 1) Νὰ μὴ υπερβαίῃ τὴν σελίδα Δάφνης.
- 2) Νὰ εἶνε γραμμένον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ χάριτος.
- 3) Νὰ συνοδεύεται ὑπὸ εἰκοσαλέπτου γραμμικοῦ καὶ 4) Νὰ ἀποσταλῆ στὰ Γραφεῖά μας τὸ πολὺ μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου. Τῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τοὺς ἄνω ὅρους τὰ ἔργα θὰ ἀπορριφθῶν.

Βραβεῖα

Τοῦ ἐπιτυχόντος πρῶτον θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν καὶ τὸ διήγημα, θὰ τῷ δοθῶσι δὲ καὶ 10 δραχμαί.

Τοῦ 2) θὰ δημοσιευθῆ ἢ εἰκὼν, τὸ διήγημα καὶ μία ἐτησίᾳ συνδρομῆ.

Τοῦ 3) ἢ εἰκὼν, τὸ διήγημα καὶ μία ἔξαμηρία.

Τοῦ 4) ἢ εἰκὼν τὸ διήγημα καὶ μία τριμηρία.

Τοῦ 5) ἢ εἰκὼν καὶ τὸ διήγημα.

Τοῦ 6-10 θὰ σταλῆ τὸ φύλλον δωρεὰν ἐπὶ μίαν τριμηρίαν.

Τοῦ 11-20 θὰ δοθῶσιν ἀνὰ ἓν λεύκωμα ἀναμνηστικὸν. τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινῆς, περιέχον 100 εἰκόνας.

Β'

Ποία εἶναι ἡ ὄραιοτέρα δεσποινίς καὶ ὁ ὄραιοτερος νέος ἐξ ἐκάστης ἐπαρχιακῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ;

Αἱ ἀπαντήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ 10 λέπτου γραμματοσήμου γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου.

Τῆς ὄραιοτέρας νέας καὶ τοῦ ὄραιοτέρου νέου θὰ δημοσιευθῆ τὸ κλισέ.

ΑΣΤΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὅποιος ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας γράψῃ τὸ πνευματώδεστον ἀστέιον σὲ 10-15 τὸ πολὺ στίχους καὶ τὸ στείλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς μεθ' ἐνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου, κερδίζει ὁ μὲν α' ἓν ὄρολόγιον δ β' μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Δάφνης δ γ' μίαν ἔξαμηρον δ δὲ δ' καὶ ε' ἀνὰ μίαν τρίμηρον καὶ ὁ ζ' καὶ ι' ἀνὰ ἓν λεύκωμα τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπάντων τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ κλισέ των ἐὰν ἔχωσι τοιαῦτα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὄλοι εἰς τὸν ἀστείον διαγωνισμόν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΛΥΣΕΩΝ

Ὁρθὰς λύσεις τῶν εἰς τὸ 42 φύλλον δημοσιευθεισῶν ἀσκήσεων ἔστειλαν οἱ ἐξῆς: Πιπίτσα Κουμανταρέα ἐξ Ἰθάκης, Κ. Α. Τσαγκάρης ἐκ Καλαμῶν, Ν. Τράμας ἐκ Πειραιῶς, Ι. Βουγιούκας ἐξ Ἀθηνῶν, Ν. Βάλας ἐκ Πειραιῶς, Ι. Α. Νικολινάκος ἐκ Λαυρίου, Σ. Νίκου ἐξ Ἀθηνῶν, Κ. Ν. Σαρρῆς ἐξ Ἀρτης καὶ Δ. Μαντζουρανακῆς ἐκ Σκύρου

Ἐνεκα τῆς ἰσοψηφίας τῶν ἀποστολέων ἐγένετο κλήρωσις καθ' ἣν ἡ τύχη ἠνόνησε κατὰ σειράν τοὺς ἐξῆς:

- 1) Πιπίτσαν Κουμανταρέα, 2) Ν. Τρούγγαν, 3) Ι. Βουγιούκας, 4) Κ. Α. Τσαγκάρη, 5) Ι. Α. Νικολινάκον, 6) Κ. Ν. Σαρρῆν, 7) Ν. Βάλαν, 8) Δ. Μαντζουρανακῆν καὶ Σ. Νίκου.

Παρακαλοῦνται ὅθεν ὅπως ἢ μὲν δις

Κουμανταρέα μᾶς ἀποστείλῃ τὸ κλισέ τῆς ἢ τὴν φωτογραφίαν τῆς μετὰ δραχ. 6 πρὸς κατασκευὴν κλισέ, οἱ δὲ λοιποὶ τὰς διευθύνσεις των.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν πνευματικῶν ἀσκήσεων, γρίφων κλπ.

Αἱ ἀποσταλσόμεναι συλλογαὶ δεόν νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 25λέπτου γραμματοσήμου, νὰ μὴ υπερβαίνοσι τὰς 12 καὶ νὰ ἀποσταλῶσι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου εἰς τὰ γραφεῖά μας.

Ο ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΝΕΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὰ συγκριθέντα ἀποτελέσματα ὁ ὄραιοτερος νέος τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ὁ κ. Κανέλος Δημακόπουλος, συγκριτῶσας 73 ψήφους, μετ' αὐτὸν ὁ κ. Ἰω. Μοσχοιάς 44. Ἀκολουθοῦν εἰτα δεκάδες ὄλων μεμονωμένων γνωμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία καθ' ἣν ὁ ὄραιοτερος νέος εἶναι ὁ κ... Σολωμονίδης!

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνακηρυχθέντες ὅπως εὐαρεστούμενοι μᾶς ἀποστείλωσι τὰ κλισέ των πρὸς δημοσίευσιν ἢ τὰς εἰκόνας των μετὰ δραχμῶν 6.

ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΚΟΛΩΝΙΑ

Μ. Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ἐν Ἀθήναις, Ὁφθαλμιατρικὸν 9.

Ἀριθ. Τηλεφώνου 604

Ἐν Πειραιεῖ, Φίλωνος 57.

Ἀριθ. Τηλεφώνου 49.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

Στοὰ Ἀρσακείου

Τὸ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν Ἐργοστάσιον Ἀσπρορρούχων τῶν κ. κ. Ξεν. Ἀρβαντιτίδου καὶ Στεφ. Μουζῆ ἐπιλουτίστη ἐργάτως μετ' συλλογὴν ἐκλεκτῶν ὑ. α. σμᾶτων (σατεκούρτες καὶ ζεφείρια) διὰ ὑποκάμισα καὶ ἐσώβρακα. Αἱ διδόμεναι εἰς αὐτὸ παραγγελίαι ἢ μία διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ οὕτω τὸ ἀνωτέρω ἔργοστάσιον ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας γέμει πελατῶν.

Ἐς τρέξῃ ἢ νεολαίᾳ τῆς πρωτευούσης νὰ παραγγείλῃ τὰ καλοκαίριᾳ γωματιστὰ ὑποκάμισα τῆς.

1— Στοὰ Ἀρσακείου—1

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΣΑΣ

Νὰ προμηθεύσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεία Συντάγματος), εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκει κανεὶς καὶ τὰ ὄραιοτερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

Πρὸς τοὺς κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

Ἀρξαμένων ἐργασιῶν πρὸς καθορισμὸν τοῦ Ἀδριατικοῦ ὑδρογραφείου, καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως ὅτι δις τῆς εβδομάδος ἦτοι κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς 7 μ. μ. δὲν θὰ διοχετεύηται ἢ αὐτὴ ποσότης ὕδατος εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, παρακαλοῦνται δὲ οὗτοι ὅπως προμηθεύωνται ἀφθονώτερον ὕδωρ ἢνα ἐπαρκῆ εἰς τὴν προσωρινὴν ἐλάττωσιν αὐνοῦ καθ' ἃ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἢ μικρὰ αὐτὴ καθυστέρησις δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει παθήσεις στόματος καὶ ὀδόντων.

Ὄδος Μαυροκορδάτου 8

(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΗΛΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ

Ἐνοικιάζονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὰ ἐξῆς ἀκίνητα:

1) Οἰκία ὁδὸς Εὐρυπίδου, 14, ἐνοικιαστῆς Κεφαλ. Ἀδελφότης.

2) Οἰκία ὁδὸς Εὐρυπίδου 16, ἐνοικιαστῆς Μ. Μαρκότσης.

3) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Κολαίτης (συμβολαιογράφος).

4) Ἐτερον Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Παπαντωνόπουλος.

5) Οἰκία καὶ Μαγαζεῖα ὁδὸς Αἰόλου 65 ἐνοικιαστῆς Φερετόπουλος.

6) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου 90, ἐνοικιαστῆς Κατσιλίβας.

7) Οἰκία ὁδὸς Εὐρυπίδου 38, ἐνοικιαστῆς «Διάπλασις Παιδῶν».

8) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Φαρακούκης.

9) Μεσαῖον καὶ κάτω πάτωμα οἰκίας ὁδοῦ Ἰπποκράτους 20, ἐνοικιαστῆς Βασιλάς καὶ Γιαγκάκης.

10) Οἰκία ὁδὸς Τρικούπη, ἐνοικιαστῆς Παπαφλέσσας.

11) Μαγαζεῖον οἰκίας (πρῶην Μαντζουρή) ἀπέναντι ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαστῆς Σαλιμπας κουρῆς.

12) Οἰκία (πρῶην Μανούση) ὁδὸς Σοφοκλέους, ἄνω πάτωμα καὶ μεσαῖον, ἐνοικιαστῆς «Ἑλληνισμός» καὶ Στέλλα Δημητρίου.

13) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Γρηγορόπουλος (συμβολαιογράφος).

14) Ἐτερον Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Κωστόπουλος.

15) Οἰκία καὶ μαγαζεῖα ὁδὸς Πανός (πρῶην Βαράκα), ἐνοικιαστῆς Σοφριανόπουλος.

16) Οἰκία ὁδὸς Βαλτετιοῦ καὶ Μαυρομιχάλη (πρῶην Ἀντωνιάδου) τρία πατώματα, ἐνοικιαστῆς Τζερός, Μπαλάσκας Κρίστης.

17) Οἰκία ὁδὸς Μεθώνης 66, (πρῶην Ἀντωνιάδου), ἐνοικιαστῆς Βυρότσης.

18) Οἰκία ὁδὸς Πλαπούτα 2 πατώματα (πρῶην Ἀντωνιάδου), κάτω πατώματος ἐνοικιαστῆς Ἀλεξάνδρου.

19) Οἰκία ὁδὸς Σταδίου καὶ Ὁφθαλμιατρικῆς ἐνοικιαστῆς Σήμος διευθυντῆς «Πατρίδος».

20) Μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐνοικιαστῆς Ἀβραμόπουλος.

21) Ἐτερον μαγαζεῖον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Βασιλόπουλος.

22) Οἰκία ὁδὸς Αἰόλου 177, ἐνοικιαστῆς Δημόπουλος.

23) Μαγαζεῖον ὑπόγειον ὑπὸ τὴν Στοάν τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐνοικιαστῆς Ἀρβανίτης.

24) Ἐτερον μαγαζεῖον ὑπὸ τὴν Στοάν, ἐνοικιαστῆς Παρασκευόπουλος.

25) Οἰκία ὁδὸς Λεωνίδου 24, ἐνοικιαστῆς Μπαστέας.

26) Λατομεῖον εἰς θέσιν Τουρκοβούνια.

27) Ἄγροϊ εἰς θέσεις Κυψέλην, Παγκράτι, Ν. Λίτσια.

Ν. Φαλήρου

1) Οἰκία παρὰ τὴν ἀγοράν, ἐνοικιαστῆς Κουκούλης φαρμακοποιός.

2) Οἰκία ὁδὸς Δημητρίου Φαληρέως, ἐνοικιαστῆς Εὐγενία Γκιούρη.

Πειραιῶς

1) Οἰκία ὁδὸς Ἀθηνῶν 1, ἐνοικιαστῆς Κ. Τσελέπης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Μαΐου 1910.

ΟΠΡΥΤΑΝΙΣ

Ν. Χ. Ἀποστολίδης.

Οἱ πάσχοντες νοσήματα

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταράκτην, τριχίασιν, ἀλλοθωρίαν, κλπ. Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὁφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζαντος.

20—Ὄδος Πειραιῶς—20